

11. YIL

NİĞDE MİZ

/ Ocak - Şubat 2006 - Sayı 47

BAŞKENT NİĞDE VAKFI Yayın Organıdır.

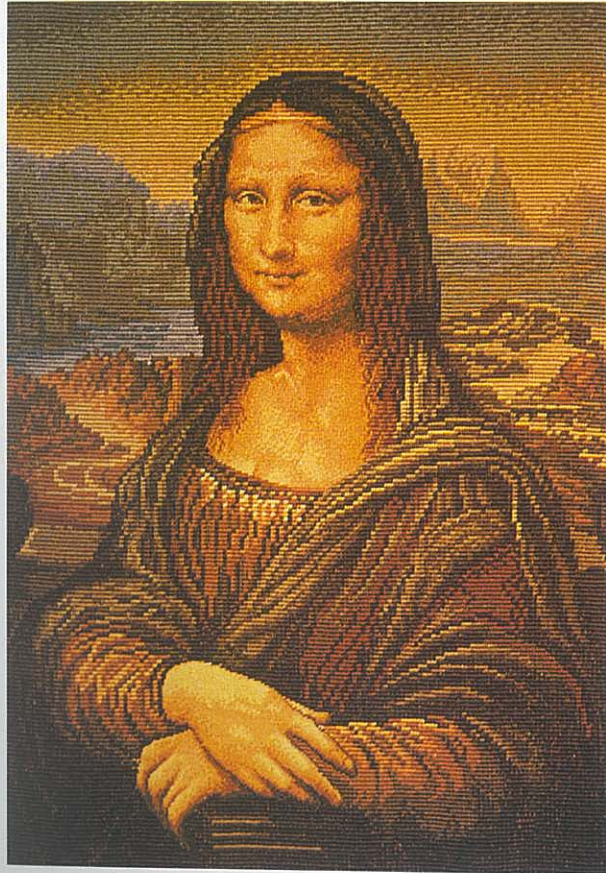
ULUKIŞLA MEHMET PAŞA KERVANSARAYI

İki Ayda Bir Yayınlanır.

ELİŐİ SAYFASI

Gelincikler - 73x53 cm 36 renk Petit - Point 1983 de 6 ayda işlenmiştir.

Mona Lisa (Leonardo Da Vinci) 33 x 47 cm 27 renk Petit - Point 1984 yılında 5 ayda işlenmiştir.

Goblenler: Nezahat ÇELİK

NİĞDEmiz

OCAK-ŞUBAT 2006 SAYI 47

Başkent NİĞDE VAKFI
Yayın Organı
(İki ayda bir yayımlanır)

Sabibi

Başkent Niğde Vakfı Adına
Vakıf Başkanı
Hüseyin ÇELİK

Yazı İşleri Müdürü
Av. Ali DEMİR

Yayın Kurulu
Abdulkadir KÖYLÜ
Nadi ÖZDAMAR
Fazlı TOKMAK
Cengiz KARACA

Editör
Kezban DALAK

Yazışma Adresi
Genel Merkez
G.M.K. Bulvarı No:55/1
Maltepe-ANKARA 06570
Tel-Faks(0 312 231 79 91)
www.baskentnigdevakfi.org

Kapak Resmi
Ulukışla Mehmet Paşa Kervansarayı

Dergimize gönderilen yazılar yayımlansın veya yayımlanmasın iade edilmez. Yayımlanan yazılardan yazarları sorumludur. Dergimizde yayımlanan yazılar kaynak gösterilerek iktibas edilebilir. Yayımlanan yazılara telif ücreti ödenmez. Dergimiz, Basın-Ahlak yasasına uyar.

Dergimiz,

"Milli Eğitim Bakanlığı Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığı'nın 28 Temmuz 1996 gün ve 8412 sayılı yazıları" ile, ilköğretim ve ortaöğretim öğrencileri ile öğretmenleri için tavsiyesi uygun bulunmuştur.

Yıllık dergi abone ücreti 18.YTL. dir.
Posta Çeki No:108 000

NİĞDE VAKFI BANKA HESABI
T.C. Ziraat Bankası Bulvar Şubesi
Hesap No : 345 37 777 ANKARA

BURS EĞİTİM YARDIMI İÇİN HESAP NO
T.C. Ziraat Bankası Bulvar Şubesi
Hesap No: 345 37 804 ANKARA

Baskı & Grafik Tasarım
ALP Ofset Matbaacılık Ltd. Şti.
Ali Suavi Sok. No: 60 Maltepe/ANKARA
Tel: 0.312.230 09 97 Faks: 230 76 29

Sunuş

Kıymetli Hemşehrilerimiz;

Vakfımızın 25 Mart veya 2 Nisan 2006'da olağan genel kurulu yapılacaktır. Yönetim Kurulunda 10 senedir ben ve bazı arkadaşlarımız hizmet vermekteyiz. Tenkitlere, sitemlere rağmen vakfımıza dolayısıyla Niğde ve Niğdelilere hizmet bizlere hazların ve gururun en üstünü vermiştir.

"Biz olmazsak vakıf yürümez" düşüncesi nasıl iflas etmişse; siz olmazsanız bu iş yürümez düşüncesinin de yersiz olduğunu göstermek ve bu kıvanç verici hizmeti de tekelimizde olmadığını, ayrıca yönetimde olmadan da vakfa hizmet edebileceğini göstermek için ben ve bazı arkadaşlarım bu genel kurulda yönetime aday olmayacağız.

Bunu sizlere veda değil bir nöbet değişimi olarak kabul ediniz. Nöbeti devralacak hemşehrilerimiz vakfa verecekleri mesailerini, burs temini, dergi yayınına, maddi ve manevi yapacakları katkılarını besap ederek karar vermelerini diliyoruz.

Yönetimden ayrılan bizlerin vakfa ait çalışmaları, maddi ve manevi katkıları devam edecektir.

Geçen on yılda, tenkitler, sitemler, akıl vermeler çok olmuştur. Bazen verilecek çok usturuplu cevaplar olmasına rağmen kimseyi kırmamak düşüncesi beni susturmuştur. Zaten mizacım kırıcı söz söylemeye müsait değildir. Birlik beraberlik içinde çalışmalarımıza devam edelim.

Her fırsatta belirttiğim gibi: ayrı ayrı akan çaylar olmayalım; birleşelim ırmak olalım, nebir olalım.

En derin saygılarım ve sevgilerimle

Hüseyin ÇELİK

İnş.Yük.Müh.-16.Dön.Niğde Mv

İçindekiler

72. Yıl.....3-4

Abdulkadir KÖYLÜ

Atatürk'ün Türk Kadını Hakkındaki Görüşlerinden

Derleme.....5-6-7

A. Rifki ALTAN

Satış=Reklam.....7

Ali GÖKTÜRK

Yamalı Bobça8-9

Dr. Y. Nadi ÖZDAMAR

Goblen Sanatı10-11-12

Nezabat ÇELİK

Zor Görev13-14

Dr. Namık Selim ÖZENC

Kağıt Mendiller.....14

A.Fikri GÜNER

Dostlara Açılan Kapı.....15-16

Leman GÜNALP

Kıssadan Hisseler17-18-19-20

Hüseyin ÇELİK

Tuana (Tuwana)-Tyana21-22

Hacı Angı

Gündem.....23-24

Orhan Öner

Değişmek...Büyümek24

Mustafa Ertunç

Geziname25-26-27-28

İ. Nurhan Yüce

Kısa Haberler29-30

Derneklerimizi Tanıtıyoruz.....31-32

Üyelerimizin aidatlarını (içinde dergi bedeli var)
abonelerimizin de 2006 yılı abone bedellerini
yatırmalarını rica ediyoruz.

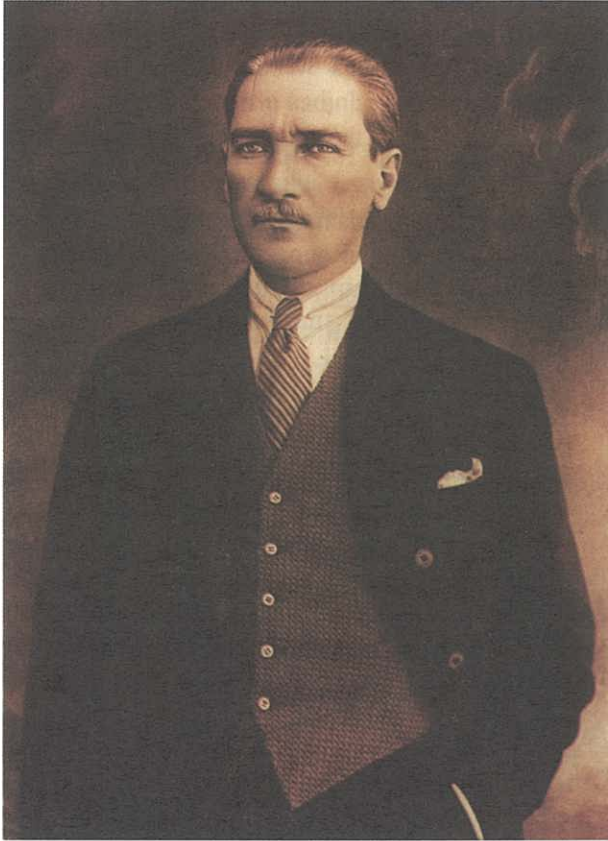
YÖNETİM KURULU

72. Yıl

Abdülkadir KÖYLÜ

CUMHURİYETİMİZİN KURUCUSU, YÜCE ÖNDER ATATÜRK'ÜMÜZÜN İLİMİZE GELİŞLERİNİN 72. YIL DÖNÜMÜNÜ ONURLA KUTLUYORUZ

Yüce Önder Mustafa Kemal ATATÜRK, 05 Şubat 1934 günü saat: 20:30 da trenle ilimize gelmişlerdir. Bu nedenle biz Niğdeliler için beş Şubatlar onur günümüzdür.

Yüce Önderimiz Gazi Mustafa Kemal ATATÜRK, Cumhuriyetimizin Kurucusu, Büyük Komutan, Diplomat, Politikacı ve Devlet Adamı olduğu gibi Büyük bir Düşünürdü de...

İşte Ata'nın Liderlik Sırları:

Türk Tarih Kurumu'ndan Prof. Dr. Hikmet ÖZDEMİR, Atatürk'ün liderlik sırlarını kitap haline getirdi. Başkent Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Mehmet HABERAL, 'Atatürk'ün Liderlik Sırları' adlı kitaba yazdığı sunuşta

kitabı, "Atatürk'ün Liderlik özellikleriyle insan özelliklerinin birliğini anlamamız bakımından bütünlüklü bir çalışma" olarak niteledi. Kitapta Atatürk'ün liderlik sırları 12 başlık altında şöyle sıralanmıştır:

- 1- Çalışkan, akılcı ve cesur olmak
- 2- Vatanına ve ulusuna kendini adanmak (idealist olmak)
- 3- Gücünü ulustan ve onun temsilcisinden almak
- 4- Doğru zamanda doğru karar almak ve uygulamak
- 5- Savaşı ve barışı planlamak ve yönetmek (kriz yönetimi)
- 6- Düşüncelerini ulusla paylaşmak, ulusu dinlemek ve popülizmden uzak durmak
- 7- Sağlam bir tarih bilgisiyle zamanın önünde koşmak (millivizyon)
- 8- Ekonomide öncülük
- 9- Orduyu yurttaşların eğitimi sürecine katmak
- 10- Laik, Cumhuriyetçi ve katılımcı yönetimi aramak
- 11- Gerçekçi ve bilgiye dayalı milliyetçilik (Milli siyaset)
- 12- Her alanda uygar dünya ile yarışmak (Milli Ülkü)

Kaynak: 15 Şubat 2006 Milliyet Gazetesi

Değerli Profesörlerimizin, Atatürk'ümüz hakkındaki görüşlerini sizlerle bu mutlu günümüzde paylaşmanın mutluluğunu duymaktayım.

Değerli Hemşehrilerim, bu mutlu günümüzde Büyük Önder ATATÜRK'ün DEVRİMLERİ'ni ve ona layık olmayı anlamak, anlatmak ve bilgilerimizi yenilemek, kanımca en verimli kutlama olacaktır.

ATATÜRK İNKILAPLARI (DEVİRİMLERİ)

"Medeniyet yolunda yürümek ve muvaffak olmak şart-ı hayatıdır" diyen Atatürk, milletimizi çağdaş medeniyet seviyesinin üstüne çıkaracak ileri bir zihniyetin yerleşmesi çabası içindeydi. Bu amaçla devlet ve toplum hayatında yapılan kökten değişiklikler, inkılaplar birbirini izlemiştir.

"Atatürk'ün en önemli DEVRİMLERİ kısaca şunlardır:

I-Siyasî alanda yapılan devrimler:

- 1- Saltanatın kaldırılması (1 Kasım 1922)

- 2- Cumhuriyet'in ilanı (29 Ekim 1923)
- 3- Halifeliğin kaldırılması (3 Mart 1924)

II-Toplumsal Yaşayışın Düzenlenmesi:

- 1- Şapka İktisası (giyilmesi) Hakkında Kanun (25 Kasım 1925)
- 2- Tekke ve Zaviyelerle Türbelerin Seddine (kapatılmasına) ve Türbedarlıklar ile Birtakım Ünvanların Men ve İlgasına Dair Kanun (30 Kasım 1925)
- 3- Beynelmül Saat ve Takvim Hakkındaki Kanunların kabulü (26 Aralık 1925) kabul edilen bu kanunlarla Hicrî ve Rumî Takvim uygulaması kaldırılarak yerine Miladî Takvim, alaturka saat yerine de milletler arası saat sistemi uygulaması benimsenmiştir.
- 4- Ölçüler Kanunu (1 Nisan 1931). Bu kanunla ölçü birimi olarak medeni milletlerin kullandığı metre, kilogram ve litre kabul edilmiştir.
- 5- Lakap ve Ünvanların Kaldırıldığına Dair Kanun (26 Kasım 1934)
- 6- Bazı Kisvelerin Giyilemeyeceğine Dair Kanun (3 Aralık 1934). Bu kanunda din adamlarının, hangi dine mensup olurlarsa olsunlar mabet ve âyinler dışında ruhânî kisve (giysi) taşımaları yasaktır.
- 7- Soyadı Kanunu (21 Haziran 1934)
- 8- Kemal Öz adlı Cumhurreisimize ATATÜRK soyadı verilmesi Hakkında Kanun (24 Kasım 1934)
- 9- Kadınların medenî ve siyasî haklara kavuşması:
a-Medenî Kanunla Sağlanan Haklar
b-Belediye seçimlerinde kadınlara seçme ve seçilme hakkını tanıyan kanunun kabulü (3 Nisan 1930)
c-Anayasa'da yapılan değişiklikle kadınlara milletvekili seçme ve seçilme hakkının tanınması (5 Aralık 1934)

III-Hukuk alanında yapılan devrimler:

- 1- Şeriye Mahkemelerinin Kaldırılması ve Yeni Mahkemeler Teşkilatının Kurulması Kanunu (8 Nisan 1924)
- 2- Türk Medeni Kanunu (17 Şubat 1926) Dini Hukuk Sisteminden ayrılarak LAİK ve Çağdaş Hukuk sisteminin uygulaması başlamıştır.

IV-Eğitim ve Kültür Alanında Yapılan Devrimler:

- 1- Tevhid-i Tedrisat Kanunu (3 Mart 1924) bu kanunla Türkiye dahilindeki bütün bilim ve öğretim kurumları Milli Eğitim Bakanlığına bağlanmıştır.
- 2- Yeni Türk Harflerinin Kabul ve Tatbiki Hakkında Kanun (1 Kasım 1928)

- 3- Türk Tarihi Tetkik Cemiyeti'nin Kuruluşu (12 Nisan 1931) Cemiyet daha sonra Türk Tarih Kurumu adını almıştır. (3 Ekim 1935)
- 4- Türk Dil Tetkik Cemiyeti'nin Kuruluşu (12 Temmuz 1932) Cemiyet daha sonra Türk Dil Kurumu adını almıştır. (24 Ağustos 1936)
- 5- İstanbul Darülfünunu'nun kapatılmasına Milli Eğitim Bakanlığı'nca yeni bir üniversite kurulmasına dair kanun (31 Mayıs 1933) İstanbul Üniversitesi 18 Kasım 1933 günü öğretime başlamıştır.

Kaynak: T.C. KÜLTÜR BAKANLIĞI, Hz. Mehmet ÖZEL
ISBN: 975-17-0812-5 / 92.06.Y.0001.19

Daima izinde ve gösterdiğin yoldayız. Kabrinde müsterih uyu... Ruhun şad ve mekânın Cennet olsun Aziz ATAM...

CUMHURİYETİMİZİN 10. YIL MARŞI

Çıktık açık alınla on yılda her savaştan;
On yılda onbeş milyon genç yarattık her yaştan;
Başta bütün dünyanın saydığı başkumandan,
Demir ağlarla ördük ana yurdu dört baştan.

Türkün; Cumhuriyetin göğsümüz tunç siperi!
Türke durmak yaraşmaz, Türk önde, Türk ileri!

Bu hızla kötülüğü geriliği boğarız.
Karanlığın üstüne güneş gibi doğarız.
Türkün; bütün başlardan üstün olan başlarız;
Tarihten önce vardık, tarihten sonra varız.

Türkün; Cumhuriyetin göğsümüz tunç siperi;
Türke durmak yaraşmaz, Türk önde, Türk ileri!

Çizerek kanımızla öz yurdun haritasını,
Dindirdik memleketin yıllar süren yasını,
Bütünledik her yönden İstiklâl kavgasını...
Bütün dünya öğrendi Türklüğü saymasını!

Türkün; Cumhuriyetin göğsümüz tunç siperi;
Türke durmak yaraşmaz, Türk önde, Türk ileri!

Örnektir milletlere açtığımız yeni iz;
İmtiyazsız, sınıfsız, kaynaşmış bir kütleyiz;
Uyduk görüşte bilgi, gidişte ülkeye biz.
Tersine dönse dünya yolumuzdan dönmeyiz!

Türkün; Cumhuriyetin göğsümüz tunç siperi;
Türke durmak yaraşmaz, Türk önde, Türk ileri!

Söz: Faruk Nafiz ÇAMLIBEL / Behçet Kemal ÇAĞLAR
Müzik: Cemal Reşit REY

Atatürk'ün Türk Kadını Hakkındaki Görüşlerinden Derleme

A. Rifki ALTAN

İnşaat Y.Müh.- Hidrojeolog

KURTULUŞ SAVAŞINDA TÜRK KADINI

5 Aralık 1934 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde kabul edilerek, 11 Aralık 1934 tarihli 2877 sayılı Resmi Gazetede yayınlanan 2598 sayılı Yasayla, Türk kadını milletvekili seçme ve seçilme hakkına kavuşmuştur. Demokrasi ile yönetilen ve kendilerini uygar olarak niteleyen bazı milletlerin kadınları, siyasal haklarını bu tarihten çok sonra alabilmişlerdir.

Türk kadınının kurtuluş savaşındaki yerini Atatürk şöyle belirtir. "Biz milli mücadelede muvaffak olduk mu, niçin muvaffak olduk?

Milli mücadeleyi yapan doğrudan doğruya milletin kendisidir. Milletin evlatlarıdır. Millet analarıyla, babalarıyla, hemşireleriyle (kız kardeşleriyle) mücadeleyi kendisine mefkure ittihaz etti (ülkü kabul etti). Biliyorsunuz ki, asırlarca vuku bulan mücadeleler ve bunların netayici (sonucu) olarak da yüksek tarihi zaferler vardır. Fakat o zaferlerin amilleri (etkenleri) kendi mefkureleri (ülkeleri) olarak değil şunun bunun hırsı peşinde kul köle olarak bulunmuşlardır. Halbuki milli mücadelede şahsi hırs değil, milli mefkure (amaç), milli izzetinesis saiki hakiki olmuştur. (milli onur gerçek neden olmuştur.)

Türkiye cumhuriyetinin esas düşüncesi kadınları değil, erkekleri dahi, savaş meydanlarına götürmemektir. Fakat Türk ulusunun, yüksek varlığına, hangi taraftan olursa olsun, ilişildiği zaman, işte o vakit Türk kadınları Türk erkeklerinin bulunduğu yerde hazır ve nazır ve faal olacaklardır. Bu, beşeriyetin yüksek huzuru, sükunu ve dünya insanlığı için lazım bir ödev olduğundandır ki, Türk kadını bunu yapacaktır ve yapa gelmektedir ve yapar.

Bu son senelerin inkılap hayatında, hummalı fedakarlıklarla mahmul (ateşli özverilerle dolu) mücadele hayatında, milleti ölümden kurtararak halasa ve istikale (kurtuluşa ve bağımsızlığa) götüren azmü faaliyet (karar ve faaliyet) hayatında her ferdi milletin mesaisi, gayreti, himmeti, fedakarlığı sebkeylemiştir. (ortaya çıkmıştır) Bu meyanda en ziyade tebci (yüceltilerek) ile yad (anıması) ve daima şükran ile tekrar edilmek lazım gelen bir himmet (emek) vardır ki, o da Anadolu kadınının ibraz etmiş (göstermiş) olduğu çok ulvi, çok yüksek, çok kıymetli

fedakarlıktır. (özveridir) Dünyanın hiç bir yerinde, hiç bir milletinde, Anadolu köylü kadınının fevkinde (üstünde) kadın mesaisi zikretmek (çalıştığını söylemek) imkanı yoktur ve dünyada hiç bir milletin kadını Ben Anadolu kadınından daha fazla çalıştım, milletimi halasa (kurtuluşa) ve zafere götürmekte Anadolu kadını kadar himmet (emek) gösterdim diyemez.

Kadınlarımız haddi zatında (esasında) hayatı içtimaiye de (toplum hayatında) erkeklerimizle her vakit yan yana yaşadılar. Bugün değil, eskiden beri, uzun zamanlardan beri, kadınlarımız erkeklerle baş başa, hayatı cidalde, (savaş hayatında) hayatı ziraatta, hayatı maişette, (geçim hayatında) erkeklerimizden yarım hatve (adım) geri kalmayarak yürüdüler. Belki erkeklerimiz memleketi istila eden düşmana karşı süngüleriyle, düşmanın süngülerine göğüslerini germekle düşman karşısında ispatı vücut ettiler. Fakat erkeklerimizin teşkil ettiği ordunun hayat membalarını kadınlarımız işletmiştir. Memleketin esbabı mevcudiyetini (varlık nedenini) hazırlayan kadınlarımız olmuş ve kadınlarımız olmaktadır. Kimse inkar edemez ki, bu harpte, ve ondan evvelki harplerde milletin kabiliyeti hayatyesini (yaşama yeteneğini) tutan hep kadınlarımızdır. Çift süren, tarlayı eken, ormandan odunu, keresteyi getiren, mahsulatı pazara götürerek paraya kalbeden, (çeviren) aile ocaklarının dumanını tüttüren, bütün bunlarla beraber, sırtıyla, kağınsıyla, kucağındaki yavrusuyla, yağmur demeyip, kış demeyip, sıcak demeyip cephenin mühimmatını taşıyan hep onlar, hep o ulvi, o fedakar, o ilahi Anadolu kadınları olmuştur. Binaenaleyh hepimiz bu büyük ruhlu ve büyük duygulu kadınlarımızı şükran ve minnetle ebediyen (sonsuz dek) taziz (sevgiyle) ve takdir edelim.

Bundan sonra Türk ırkı, kadınlarını, erkeklerin yapmağa mecbur olduğu askerlik vazifesi dahil, bütün hizmetlere teşrik (ortak) ederse, Etilerde, İskitlerde, Amazonlarda olduğu gibi kendi ırkından başkalarının hiçbir yardımına muhtaç (gereksinme) olmaksızın büyük milli ülkülerine başlı başına ve müstakil (bağımsız) olarak yürümek kabiliyetini, ihraz (kazanabilir) edebilir.

Kurtuluş Savaşında erkeklerin yanında kahramanca savaşan Kara Adile Hanım, Atatürk Tarsus'a geldiğinde önünde diz çökmüş, Atatürk'ün ellerine sarılmış. Atatürk Adile hanımı yerden kaldırdıktan sonra gözleri yaşla dolu şöyle demişti: Kahraman Türk kadını sen yerlerde sürünmeye değil, omuzlarımız üstünde göklere kadar yükselmeye layıksın."

SİYASETTE TÜRK KADINI

Seçme ve seçilme hakkı; Türk kadınına içtimai ve siyasi hayatta bütün milletlerin üstünde yer vermiştir. Çarşaf içinde, peçe altında ve kafes arkasındaki Türk kadını artık tarihlerde aramak lazım gelecektir. Türk kadını evdeki medeni mevkiini salahiyyetle, işgal etmiş, iş hayatının her safhasında muvaffakiyet göstermiştir. Siyasi hayatta Belediye Seçimlerinde tecrübesini yapan Türk kadınının, bu sefer de mebus seçme ve seçilme suretiyle haklarının en büyüğünü elde etmiş bulunuyor. Medeni memleketlerin bir çoğunda kadından esirgenen bu hak, bugün Türk kadının elindedir ve onu salahiyyet(yetkiyle) ve liyakat la (başarılı bir şekilde) kullanacaktır.

Türk kadınının esasen bu cevherde olduğuna şüphe yoktur. Onun içindir ki Türk kadınları memleketin mukadderatını millet namına idare eden siyasi zümreye (guruba) dahil olmak arzusunu izhar (göstermek) ile memleketin, milletin vatandaşlara tahmil ettiği (yüklediği) vazifelerin hiçbirinden kendilerinin uzak bırakılacağını düşünmezler. Çünkü vazife (görev) mukabili (karşılığı) olmayan hak mevcut değildir.

Siyasi ve içtimai (siyasal ve toplumsal) hakların kadın tarafından istimalini, (kullanılmasının) beşeriyetin (insanlığın) saadeti ve prestiji nokta-i nazarından (açısından) elzem (gerekli) olduğuna eminim.

TÜRK KADINI VE GİYİM

Esnayı seyahatimde (gezilerim sırasında) köylerde değil bilhassa kasaba ve şehirlerde kadın arkadaşlarımızın yüzlerini ve gözlerini çok kesif (sıkı) ve itina (özenle) ile kapatmakta olduklarını gördüm. Bilhassa bu sıcak mevsimde bu tarz kendileri için mutlaka mucibi azap ve ıstırap (ışkence ve ıstırap nedeni) olduğunu tahmin ediyorum. Erkek arkadaşlar bu biraz bizim hodbinliğimiz (bencilliğimiz) eseridir. Çok afif (namuslu) ve dikkatli olduğumuzun icabıdır (gereğidir). Fakat muhterem (saygıdeğer) arkadaşlar, kadınlarımız da, bizim gibi müdrük (anlayışlı) ve mütefekkir (düşünceli) insanlardır. Onlara mukaddesatı ahlakiye yi telkin etmek, (ahlakla ilgili kutsal kavramları aşlamak) milli ahlakımızı anlatmak ve onların dimağının nur ile, nezahatle (temizlikle) techiz (donatmak) etmek esası üzerinde bulunduktan sonra fazla hodbinliğe

(bencilige) lüzum kalmaz. Onlar yüzlerini cihana (dünyaya) gösterebilirler. Ve gözleriyle cihanı (dünyayı) dikkatle görebilirler. Bunda korkulacak bir şey yoktur.

Bazı yerlerde kadınlar görüyorum ki, başına bir bez veya bir peştamal veya buna mümasil (benzer) bir şeyler atarak yüzünü gözünü gizler ve yanından geçen erkeklere karşı ya da arkasını çevirir veya yere oturarak yumulur. Bu tavrın mana ve medlulü nedir? (işareti) Efendiler, medeni bir millet anası, millet kızı bu garip şekle, bu vahşi vaziyete girer mi? Bu milleti çok gülünç gösteren bir manzaradır. Derhal tashih (düzeltmesi) lazımdır.

Memleketimizin bazı yerlerinde, en ziyade büyük şehirlerde, tarzı telebbüsümüz, (giyim biçimimiz) kıyafetimiz bizim olmaktan çıkmıştır. Şehirlerdeki kadınlarımızın tarzı telebbüs (giyim biçimi) ve tesettüründe (örtünmelerinde) iki şekil tecelli (beliriyor) ediyor; ya ifrat ya tefrit görülüyor. Yani ya ne olduğu bilinemeyen, çok kapalı, çok karanlık bir şekli harici gösteren bir kıyafet, veyahut Avrupa'nın en serbest balolarında bile kıyafeti hariciye olarak arz edilemeyecek kadar açık bir telebbüs. (kıyafet) Bunun her ikisi de şeriatın tavsiyesi, dinin emri haricindedir. Bizim dinimiz kadını o tefritten de, bu ifrattan da tenzih eder. (uzak tutar)

Dinimizin tavsiye ettiği tesettür (örtünme) hem hayata, hem fazilete uygundur. Kadınlarımız şeriatın tavsiyesi, dinin emri mucibince tesettür etselerdi ne o kadar kapanacaklar, ne o kadar açılacaklardı. Tesettürü şer'i, kadınlar için mucibi müşkilat (zorluk) olmayacak, kadınların hayatı içtimaiyede (toplumsal), hayatı iktisadiyede (ekonomik), hayatı maişette (geçim) ve hayatı ilimde erkeklerle teşriki faaliyet (işbirliği) etmesine mani (engel) bulunmayacak bir şekli basittedir. Bu şekli basit heyeti içtimaiyemizin (toplumumuzun) ahlak ve adabına mugayir (aykırı) değildir.

Tarzı telebbüsümüzü (giyim biçimimizi), ifrata (aşırıya) vardırarak, kıyafetlerinde aynen Avrupa kadınına taklit edenler düşünmelidir ki, her milletin kendine mahsus ananesi, kendine mahsus adadı, kendine göre milli hususiyetleri vardır. Hiç bir millet aynen diğer bir milletin mukallidi (taklitçisi) olmamalıdır. Çünkü böyle bir millet ne taklit ettiği milletin aynı olabilir, ne kendi milliyeti dahilinde kalabilir. Bunun neticesi şüphesiz ki hüsrandır.

Bizim tesettür meselesinde nazarı itibara alacağımız şey, bir yandan milletin ruhunu, diğer yandan hayatın icabatını (gereklerini) düşünmektir. Tesettürdeki ifrat ve tefritten (örtünmedeki birbirine zıt aşırılıktan) kurtulmakla bu iki ihtiyacı da temin etmiş olacağız.

Kasaba ve şehirlerde ecanibin (yabancıların) nazarı dikkati şekli tesettür üzerinde tesebbüt ediyor. (topluyor) Buna bakanlar kadınlarımızın hiç bir şey görmediklerini zannediyor. Mamafih icabı din olan tesettür, kısaca ifade etmek lazım gelirse denebilir ki kadınların külfetini mucip (sıkıntı çekmesine) ve muhalifi adap (kurallara aykırı) olmayacak şekli basitte olmalıdır. Şekli tesettür kadını hayatından, mevcudiyetinden tecrit edecek (varlığından ayıracak) bir şekilde olmamalıdır.

Devlet memurları bütün milletin kıyafetlerini tashih edecektir. (düzeltecektir) Fen, sıhhat noktai nazarından

Satış = Reklam

Trabzon Gümrük ve Muhafaza Başmüdür Yardımcısı

Ali GÖKTÜRK

Yaşadığımız dünyada reklamın önemi hiçbir zaman küçümsenemez. Yahudi diyor ki; 8 lira kazanırsam 7 lirasını reklama harcarım. Çünkü biliyor ki reklam sayesinde müşteri ağı genişleyecek ve daha çok ürettiği malı satacak, daha çok para kazanacak. Bir ürün piyasaya çıkmadan önce onun görsel ve yazılı medyada tanınmış kişilerce reklamı günlerce yaptırılıyor. Ondan sonra mal piyasaya tüketiciye sunuluyor. Bu reklamlarda genellikle üretilen yeni ürünün hep artı yönleri, insan yaşamında oluşturduğu faydalar anlatılıyor. Günümüzde satış sadece yeni üretilen ürün veya malların reklamı yapılmıyor. Aklımıza gelen her şeyin bir reklamı yapılıyor. Biz Niğde Ticaret Lisesinde okurken satış reklam adında bir dersimiz vardı. Şimdi yeni adı Meslek Ticaret Lisesi olan okullarda halen bu ders var mı bilemiyorum. Reklam bir tanıtımdır. Övgüdür. Elde bulunan mala karşı alıcı, tüketici gurubundan istek duyurulmasıdır. İnsan beyninde o mala karşı sempati, hayranlık duygularını geliştirmek, sevdirmektir. Dolayısıyla o malın tüketimi için satışının yapılmasını sağlamaktır. Yazımızın başlık konusundan da anlaşılacağı üzere satış eşittir reklamdır. Ne kadar reklam yaparsanız o kadar satış yaparsınız. O da kâr etmek demektir. Kâr eden kişi ve kuruluşların çokluğu ise o ülkenin zengin olması, refah seviyesinin yükselmesi ve milli gelir dağılımının yüksek olmasıdır. Bunun da devlet tarafından toplumun ihtiyaçlarına kullanılacağı varsayıldığında; bolluk olan yerde kavga, gürültü olur mu? Elbette olmaz, huzur olur,

(sağlık açısından) ameli olmak itibariyle (pratik olduğundan), her noktai nazardan (görüş açısından) tecrübe edilmiş (denenmiş) medeni kıyafet iktisadecektir. (uygar kıyafet giyilecektir.) Bunda tereddüde mahal yoktur. (kararsızlığa yer yoktur) Asırlarca devam eden gafletin (umursamazlığın) acı derslerini tekrarlamağa takat (güç) yoktur. Bir adam olduğumuzu, medeni insan olduğumuzu ispat ve izhar (göstermek) için icabedeni (gerekeni) yapmakta taannüt (direnmeyi) adamlıkla (insanlıkla) kabili telif (bağdaştırmak mümkün) değildir.

refah olur. Atalarımız ne demiş "Ne olursa yokluktan, fakirlikten olur" diye. Günümüzde bütün ülkeler ellerinde bulunan tüm malların reklamını bırakınız kendi medyalarını yabancı medyalara görsel + yazılı reklam vermekte, müşteri çekmek için. Biz ise her yanı tarih + doğa, güzellik deposu ülkemizin dolayısıyla Niğde'mizin reklamını doğru dürüst yapamıyoruz. Satışımız az olduğu için müşterimiz de az oluyor. Beklenen kâra bir türlü ulaşamıyoruz. Niğde için ne yapabiliriz dersek; yerli ve yabancı bilim adamlarını, sanatçıları v.b. yöremize davet edip Niğdeli konuksevriği ile ağırlayıp bunun reklamını yerelden ulusala veya daha ileri götürerek uluslar arası pazarlara sunmamız gerekir. Bunun içinde yerel bazda düşen en önemli görevlerden birisi gelecek insanlara en iyi şartlarda kalabilecek yerlerin olması, diğer taraftan katılımın çok olması. Birkaç yıldan beri yapılan Kemerhisar Festivali var. Maalesef yerel bazdan ulusala çevrilememiştir, değişik söylemlerle kendimiz çalıp, kendimiz oynuyoruz. İlimiz yönetim ve sivil toplum kuruluşlarına bu konuda büyük görev düşmektedir. Niğde'deki turizm, etkinliklerinin bir envanteri çıkarılıp bunu kamuoyuna duyurmak, alt yapısını hazırlamak ve kabuğumuzu kırıp geniş katılımların sağlanması gerekir. O zaman yöremizde yetişen her türlü mala talep olur. Aksi takdirde hep düşünürüz. Ne yapacağız diye?

Dr. Y. Nadi ÖZDAMAR

Yamalı Bohça

Bizi her cepheden kuşatmakta olan “yabancı” sözcüklerin giderek artması “Aydınlar Kenti” olarak bildiğimiz Niğde’nin Türkçe tabelalarını bile kirletmiş. Mecburiyet Caddesi adıyla maruf Bor Caddesinde “CAFE” bolluğu Niğde’ye girer girmez gözünüzü ve gönlünüzü rahatsız etmeye başlıyor. Bu işletmelerin halka değil de belli bir kesime hitap etmesi ve bu kesiminde, “yabancı olsun da ne olursa olsun” tarzında bir özenti içerisinde olması, dolayısıyla da “yabancı” tabelalarla daha çok müşteri çekebilme gayreti mi var acaba? Yoksa turist gelirse yabancılık çekmesin diye mi!

Kiminin tamamında, kiminin başında, kiminin sonunda, ama mutlaka “yabancı” sözcükler artık belleklerimizde işlemiş. Bu kompleks neden? Neden böyle bir özenti içindeyiz?

Orta yaşın üstündeki Niğdeliler hep anlatırlar; zamanın birinde bir kasabamız politikacılarının da gayretiyle ilçe yapılmış. Herkes pür neşe, mutlu, coşkulu, çalıp oynuyorlar. Kasaba nedir, ilçe nedir haberi olmayan saf ve temiz bir köylümüz muhtara yanaşmış;

- Şimdiki ilçe olunca biz ne diyeceğiz? diye sormuş. Bilgiç muhtar günün moda argosuyla yanıtlamış.
- “Lan” oğlum bundan gilli “Havuç” a “Heviç” deyip kibarlaşacan...!

Bizde Avrupalı olduk, oluyoruz diyerek ne diyeceğimizi, ne yiyeceğimizi, ne yapacağımızı şaşırdık, terbiyeli maymunlara döndük. Bu soytarlıklarımızla Amerikalısını, Fransızını, Arabını sadece ama sadece güldürüyor, bu özentili halimizden alaycı bir zevk almalarını sağlıyoruz.

Yeri gelmişken siyasilerimizin günün modası haline getirdiği, halkın dili dediği “Argo” ya bir cümleyle deyinmekte yarar görüyorum. Yukarıda ki köylümüzün kullandığı halkımızın argosunda bir incelik, bir mizah vardır, yoksa hakaret, aşağılama ve hele küfür’e asla yer yoktur.

NIĞDEMİZ Dergisinde hemen her sayımızda, “Türkçe’yi sevin, Türkçe’si varken Türkçe’sini kullanın diye çırpınıyoruz. Kendi diline, kendi kültürüne bu denli sevgisiz, bu denli hoşgörüsüz davrananları inceden inceye kınıyoruz” ama nafile...

Yabancı sözcüklere bu denli düşkün oluşumuzun nedenini hiç düşündünüz mü? Eğitimde, ekonomide, sağlıkta, çevrede eli yüzü düzgün bir siyasetimiz var mı ki, dilde olsun? Her şeyimiz “yamalı bohça” gibi. Eğitim ve kültür kurumlarımızın başına kim gelirse onun bağlı olduğu siyasal partinin dünya görüşüne göre, orasına burasına yama vurulan, temel sorunlara çözüm aramayan, bilimsel bilgiyle çelişen yamalı bohçaya döndü herşeyimiz.

Cumhuriyetimize kadar Osmanlı’nın elit tabakası Avrupa tüketimini taklit etmiş, kumaşından düğmesine kadar yabancı malı tüketmiş. Cumhuriyetle birlikte kendine gelen Türkiye üretim olarak, sanayi olarak, kültür ve dil olarak “kendine dönmüş” ancak Atatürk’ün ölümünden sonra “ulusal kimlik bilinci” nden uzaklaşıp yine Batı şemsiyesi altına girmişti.

Öyle olmuş ki; “pizza” bizim etli pide’nin yerini almış, demli çay yerini “Ice Tea” ye bırakmış. Romanlar bile yabancılaşmış. Türk insanına söven, ülkesine, Cumhuriyete hakaretler yağdıran romancılar baş tacı edilmiş, hatta bu özellikleri nedeniyle Nobel’e bile aday gösterilmiş.

İnsanımızın beynine öyle girilmiş ki, yabancı mal, yabancı okul, yabancı para, hatta yabancı karı moda olmuş. Amerikan “Dallas” dizisinin kahramanları çocuklarımıza

isim olmuş. Türkiye'mizde, kendi kendimizi tanıyamaz olmuşuz.

Toplum olarak birbirimizi yeterince anlayamadığımızdan, aynı dili konuşmadığımızdan yakınıyoruz. Bunun asıl nedeni Türk Devrimine güvenmemek, Atatürk'ün her yaptığına art niyetle yaklaşmak, Türkçe'yi hor görmektir. Aydınların olup bitenlere duyarsız, çıkarıcı bir bakışla yaklaşması toplumunda kafasını karıştırmış, insanlarımız Türk demekten, Türkçe'yi savunmaktan korkar olmuşlar. Sözde aydınların sinsice, bilim dışı savlarla pişirdiği Türkçe dil düşmanlığını günümüz siyasileri pişirip pişirip gençlerin önüne koymuş, böylece gençlerin Türkçe'ye güveni sarsılmıştır.

2000'li yıllara geldiğimizde, "Light" yiyecek ve içeceklerle besleniyor, "performans" sımız "konsantre" olarak sağlamaya çalışıyor, "Arcadium" larda "Turka" laşyoruz. Yabancı adlandırma her yerimizi öylesine sardı ki, kimisi kendi iş yerinin adını bile söyleyemiyor. Ülkemiz ve Türkçemiz "İnşallah"la "Okey" arasında sıkışıp kalmış.

Bir takım aydınlarımız bu olup bitenlere "hayırlara vesile olmasını temenni ederim" diyebiliyor ve onaylıyorsa bizim soracağımız şu olacaktır; adı ve tadı yabancı olanları bize niye yutturuyorsunuz? Ey sen işadami, Ey sen üretici! Kendi dükkanına, kendi ürettiğine Türkçe adı bulamıyor musun? Dilinden, kültüründen, kendinden neden utanıyorsun?

Bu haddini aşmış, çıldırmış duyarsızlığın bu denli yaygınlaşması ve tüm toplumun ruhuna sinmesinin ardında kültürsüzlüğün ve düzeysizliğin egemenliği yatmaktadır.

Belki farkında değiliz ama, toplumcak gittikçe kültürsüzleşiyoruz. "Popüler kültür" denilen o canavar, üç-dört holdingin elindeki medya ile toplumu pençesine alıyor, eğip büküyor, istediği gibi uluslar arası sermayenin ve bu holding patronlarının çıkarına uygun olarak yoğuruyor. Dış ve iç düşmanlar, içerdeki uzantısı tazılarını da kullanarak ülkemizi, ulusumuzu ve Türk varlığını yok etmek için yıllardır giriştikleri saldırılarına sinsice devam ediyorlar.

"Milli Eğitim" sıfırlanmış, yabancı uzmanların himayesine bırakılmış. Dünya dili İngilizce oldu, dünya küreselleşti, herkes İngilizce ile iletişim yapıyor yalanlarıyla Türk Dili'ni unutturmuşlar. Yukardaki başlık ve resimdeki gibi ne olduğu bellisiz Tarzanca bile olmayan bir dili kullanmaya başlamışız.

Popüler kültürün araçları olan televizyonlar, gazeteler ve dergilerde küfrün, tekme, sille ve tokadın gırla gittiği seviyesiz programlarda sanatçı bozuntularının aşk ilişkileri, iç çamaşırlarına kadar konu edilir olmuş. İnanılmaz bir kültürsüzlük tekeli bütün toplumu etkisi altına almış. Kendilerine utanmadan aydın yada sanatçı ünvanını yakıştıran ilkel tipler, ilkel kültürlerini halkımızın yaşamına pompalar olmuş.

Kentleşme sürecinde yaşanan sancılar, pozitif ilimle hurafe ve aldatmacaya dayalı dinsel öğretiler arasındaki ikilem, gelir düzeyleri arasındaki uçurumlar, rant savaşları, yoksulluk ve yolsuzluklar, televole kültürü tipi oluşum ve olgular dilimizde olduğu gibi hem toplumumuzda, hem de bireylerimizdeki karmaşa ve kargaşanın asıl nedenidir.

Yozlaşma ve çürümüşlük her yanımızı sarmış. Başta siyaset, sonra televizyon, gazete ve dergiler gibi kitle iletişim araçları, eğitim, adalet, güvenlik, devlet mekanizması, her şey ama her şey bu toplumsal çürümüşlükten nasibini almış. Türkiye Cumhuriyeti ihanet ve hıyanet guruplarının topyekün saldırısı altına girmiş. Bu gidişe "DUR" denmez ise, Türkiye'nin geleceği karanlık olacaktır. Batı'nın desteğini almış olan Bölücü, Ayrılkçı, Şeriatçı taraflar ülkeyi ele geçirdiklerinde Türkiye karanlıklar içinde kaybolup gidecektir.

Sorunun çözümü, Yüce Önder Atatürk'ün ifadesiyle "Fikri hür, irfanı hür, Vicdanı hür nesiller" yetiştirmekte yatmaktadır. Türkiye'yi ve Türk Ulusunu aydınlığa götürecektir yol ve yöntemin alt yapısı ise; "Ulusal, Bilimsel, Çağdaş ve Laik Nitelikli Eğitim" dir.

Saygılarımla.

YÖREMİZDEN ÇEVREMİZDEN DEYİMLER

- Ayağı şevik: çok hızlı yürüyen kişi
- Ayağı kademli: Uğurlu kişi
- Beş beş para saymak: bedelini peşin ve nakit ödemek
- Buğuz bağlamak: kin tutmak. Konuşmamak
- Calhasanlık etmek: hafiflik, cıvıklık etmek, ağırbaşlı olmamak
- Camız basmış kurbağaya dönmek: bulunduğu yerde yayılıp kalmak, ayağa kalkmamak.

Goblen Sanatı

Nezahat ÇELİK

Kıymetli hemşehrilerim;

NIĞDEmiz Dergimizin Eliği Sayfasına benim goblen tablolarımın resimlerinin konması istendi. Resmini koyacağımız tabloların daha iyi anlaşılabilmesi için, öncelikle gobleni sizlere kısaca tanıtmalıyım.

Goblen Nedir?

Dokuması sayılabilir boş kumaş üzerine ipliklerden meydana getirilmiş resim, tablodur. Jean Goblen tarafından Paris'de 1544'de goblen kumaş üretilmek üzere ilk fabrika kurulmuştur. Goblen (Gobelin) ismini de fabrikasının kurucusundan almıştır. 1662 de IV. Luis döneminde saraya goblen kumaşları üretilmeye başlanmıştır. Fakat goblenin yapımı çok daha eskilere dayanmaktadır. En eski goblenler Mısır'da M.Ö 2000 yıllarından kalmadır. İlk resimli goblen örnekleri IV-V. Yüzyıllarda Vatikan'da dokunmuştur.

Daha sonraları da el sanatı haline dönüşmüş ve Rafael, Van Gogh ve pek çok ünlü ressamın tabloları goblen tablo haline getirilmiştir. Boş, düz ve sıkı bir kumaş üzerine yapıyorum. Bu yaptığım tablolar dünyada sadece Fransız ve Avusturya saraylarının duvarlarında ve bazı devlet büyüklerinin arşivlerinde bulabilirsiniz. Benim tablolarımda bu türün en iyilerindedir.

Goblene Nasıl Başladım?

1970'li yıllarda fransız malı renklendirilmiş kumaşları altındaki renge göre doldurarak kendimi oyalıyordum. 1980 yılında tanıştığım bir elçi hanımı bana bu gobleni gösterdi. Kendisinin de bunu yaptığını ve devlet büyüklerine hediye ettiklerini söyledi. Gerçekten çok güzeldi. Boş ve sık bir kumaş zerine yapıyordu. Antika değeri vardı, yıkanabiliyordu. Yırtılmıyor, solmuyor, asırlar sonraya kalabilecek eserler oluşuyordu. Bazen goblen olduğunu anlamak için büyüteç ile bakmak gerekiyordu.

Ve bende başladım. Çok sevmiştim. Çok zor ilerliyordu. Aylarca sabretmeniz gerekiyordu. Fakat yaptığınız işi severek yaparsanız onun zorluğu sizin için zevk oluyor. Her noktası sizi çok eskilere götürüyor. Bu tabloları işlerken hem çok eskileri (ressamın yaşadığı yılları) hem de bu günü yaşıyorsunuz.

İlk goblen tablom "Kırdaki Bahar" 67x27 cm. ebadında ve 37 ayrı renkteki iplikle günde ortalama 6 saat çalışarak, altı ayda bitirdim. Yıkayıp, ütuledim. Karşısına geçip, saatlerce zevkle ve bir eser meydana getirmenin gururu ile seyrettim. Bu hızla yeni tablolar işlemek için teşebbüse geçtim. Neticede küçükü büyüklü 40 kadar tablom oldu.

Çevremden Bu Goblenlerim İçin Neler Söylediler?

Harika, çok güzel ama yine de "sen delisin", bunu nasıl sabırla işliyorsun, gözlerin bozulacak.

Doğru.. Çocuklarımı yetiştirmiştim. Eşim işi dolayısıyla sık sık dışarıda oluyordu. Bazı hanımların çok hoşuna giden şeyler benim için boşa vakit harcamaktı. Günün bitiminde beni tatmin eden somut bir şey olmalıydı. Şimdi 15 seneme geri bakınca torunlarımın torunlarına bırakabileceğim bir şeyler yaptığımı inanıyorum. Tablolarımı seyretmekten büyük bir keyif alıyorum ve kendimle gurur duyuyorum.

Her organ zaman içinde eskiyeceğine göre gözlerim, ellerim ve beynim hiç olmazsa bir şeyler yaptı diye düşünüyorum.

Açmış Olduğum Sergiler

1- Açmış olduğum sergilerimden de kısaca bahsetmek istiyorum. İlk sergim 1987 yılında Sanayi Bakanlığı fuar salonunda (şimdiki Deniz Müsteşarlığı binasında) ilk tablolarımla amatör olarak actım.

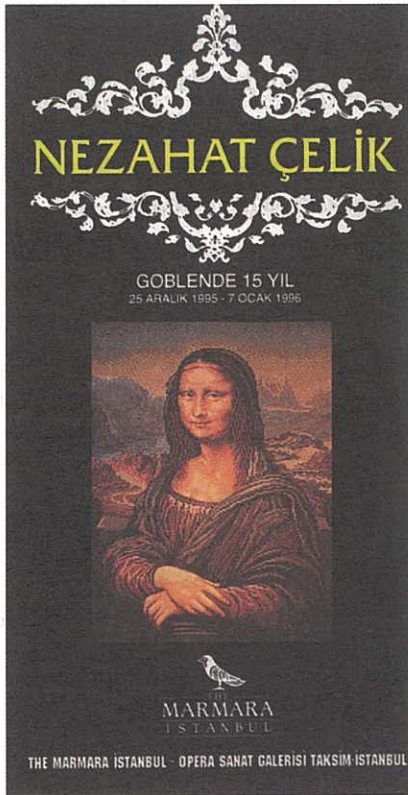
Sanayi Bakanlığı Fuar Salonunda Goblen Köşesi

2. Sergimi profesyonel olarak 8-18 Şubat 1994 tarihleri arasında Vakıf Bank Kültür Sanat Merkezi Uğur Mumcu (Köroğlu) Caddesi 78 G.O.P Ankara'da Vakıf Bank'ın organizasyonu ile açtım.

Sergiyi Gezen Bir Gurup Hemşhbrilerimiz

3. Sergimi 25 Aralık 1995-07 Ocak 1996 tarihleri arasında The Marmara Opera Sanat Galerisi Taksim-İstanbul'da Goblende 15 Yıl adıyla açtım. Bu sergiyi gazeteler yazdı, TV'ler yayınladı.

Serginin Broşürü

Göz nuru Mona Lisa

Nezahat Çelik'in, ünlü ressamların tablolarından esinlenerek oluşturduğu goblen çalışmaları The Marmara Oteli'nde izlenirne sunuldu.

Sabır, iradik birikim göblende, müskeden usta Nezahat Çelik, 41 parçadan oluşan ikinci sergisini The Marmara Oteli'nde açtı. Devlet olarak dünyaya en ünlü göbellerini, fırca olarak da izledi seçen Çelik'in, kuşması üzerine yarattığı restimleri için kullandığı renk sayısı 44'e kadar ulaşabiliyor.

Sandimekarı ve 100 lirklik atalarak yapıları göbleri tablolardan çok daha gila gövdesine yapıyor Çelik, bu sanatın son temsilcilerinden biri olmaktan da büyük özintü duyduğuna söz ediyor.

Eserlerine paha biçilmezde zorlanan Nezahat Çelik, 6 ayda tamamlandığı "Salıncıklı Kız" adlı çalışmasına 15 bin dolar, 2000 lirk lirk atarak 11 ayda bitirdiği "Vesta ve Anor" adlı çalışmasına 25 bin dolar, 2000 lirk lirk atarak bitirdiği "Leonarda da Vinci'nin 'Mona Lisa' adlı tablosunun reprodüksiyonunu yaptı.

Herkesin KESKİNERİ

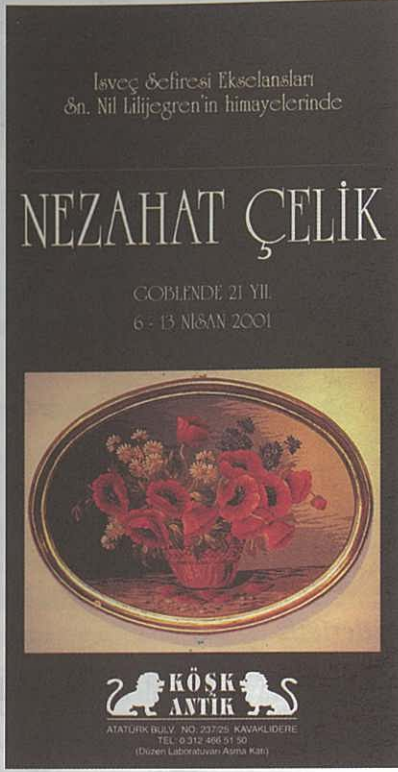

Sabah Gazetesi 28 Aralık 1995 kupürü

Sergide Annem Nezih ve Babam Tabsin Kitapçı

4. Sergim son sergim goblende 21 yıl adı ile Köşk ANTİK de (Atatürk Bulv. No: 237/25 Kavaklıdere) İsvec Sefiresi Nil Hanım Himayelerinde açtım.

Serginin Broşürü

Sergide Metin Uca

Nezahat Çelik Kimdir?

(Kendi ifadesiyle)

13 Aralık 1940 tarihinde Niğde'de doğdum. "Nezihe-Tahsin Kitapçı"nın * kızıyım. İlkokulu Niğde'de Sakarya İlkokulunu bitirdim. O yıl İstanbul'a taşındık. Üsküdar Amerikan Kız Koleji'ne girdim. Yazları Niğde'de Aşağı Kayardı'daki bağımızda kışları okuluma yakın fistuk ağacında geçiyordu. Hüseyin Çelik'le 20 Eylül 1956 da Niğde'de Nişanlandık. ...Tarihinde belediyede nikahımız oldu ve 17 Şubat 1959 tarihinde İstanbul Taksim Belediye Gazinosunda düğünümüz oldu. Niğde'de oturmaya başladık. Cemal Cem ve Zeynep Arzu isimli çocuklarım oldu. Her anne çocuklarına düşkün olur ama benimki bir başka idi. Kayseri'de TED kolejinde okuyan oğlum gelmediği cumartesi-Pazar ben Kayseri'ye sevdiği yemekleri götürür yedirir geri dönerdim. Kızım ise Ankara'ya günü birlik getirip bale dersi aldırardım. Niğde'de Adalet Partisinin de ve Milliyetçi Kadınlar Derneği Niğde Şubesinde de çalıştım.

1977 Milletvekilleri seçimleri ile Ankara'ya taşındık. Goblenle meşgul olmaya başladım pek sevdim. 40 kadar tablo işledim, sergiler açtım.

Şimdi ise Kurucusu ve Yönetim Kurulu Üyesi olduğum "Melih Yılmaz Doğal Hayatı Koruma Sağlık Eğitim ve Kültür Vakfı"nda çalışmaktayım. Gölbaşında kurduğumuz köpek barınağında 3000'den fazla sokak köpeğine bakılmaktadır. Burada köpekleri kısırlaştırma ünitesi de kurduk.

Sokak kedileri içinde kurduğumuz barınakta bakılmakta ve kısırlaştırılmaları sağlanmaktadır.

Ayrıca Çankaya Belediye Başkanı Eşi Behiye Eryılmaz, Bekir Coşkun'un eşi Andre Coşkun'la benim de dahil olduğum 17 arkadaşımızla DOĞÇEV adında yeni bir dernek kurduk. Doğal bir çevre yaratmak için orman yetiştirme çabamızdayız. Hayvanları ve doğayı çok seviyorum.

- *Tahsin: İsrailoğlu Osman'ın oğlu Hacı Halil ve Hacı Torun Kızı Zebra'nın oğludur.*
- *Nezibe: Soylulardan Sabri ve Kavlaktepeyi Hasan Ustaşoğlunun Kızı Müzeyyenin kızıdır.*

Zor Görev

Dr. Namık ÖZENÇ

İmbat rüzgarının esmeye başladığı ılık bir yaz akşamı küçük ama şirin bir doktor muayenehanesi...

Hastane ve muayenehane çalışması sonrası işlerini bitirme huzuru içinde olan yorgun bir cerrah...

Sekreter son anda bir hastanın geldiğini, doktoru görmek istediğini söyler.

Hasta içeri alınır. Genç adam sevecen, samimi ve minnet duyguları içeren bir ifadeyle:

- Merhaba Doktor Bey, nasılsınız? Beni hatırlayabildiniz mi?

Doktor sesteki samimiyeti hissetmiş olmasına karşın genç adamı hatırlayamamıştır.

- Kusura bakmayın, hatırlayamadım.

Belleğini daha dikkatli bir şekilde kontrol eder, fakat yine de hatırlayamaz. Aklından günün yorgunluğunu yoksa yirmi yedi yıllık hekimliğin getirdiği yaşlılık mı diye geçirir.

Genç adam böyle bir yanıtta kendini hazırlamış gibi, hatırlanmamış olmasına hiç alınmamış bir ifadeyle, beklemeden konuşmasını sürdürür.

- Hatırlamamakta haklısınız. Çünkü yaklaşık olarak on iki yıl önce kalp yaralanması nedeniyle beni ameliyat ederek hayatımı kurtarmıştınız.

Doktorun elinde artık genç adamla ilgili daha özel bilgiler vardır. Yaptığı kalp yaralanmaları arşivine bir göz atar, fakat istediği ayrıntılara ulaşamaz.

Yaklaşık otuz yaş civarında görülmesine karşın mahcup bir delikanlı izlenimi veren genç adam hatırlanamayacağından emir bir şekilde:

- Bana sonradan anlatıldığına göre yaşlı bir amcaya ameliyat etmek üzere hastaneye çağırılmışsınız. Fakat siz yoldayken bu amca ameliyat olamadan yaşamını yitirmiş. Tam bu esnada bende bıçakla yaralanma nedeniyle hastaneye getirilmiş ve acil olarak nöbetçi doktorlar tarafından ameliyathaneye alınmışım. Sizde ölen amcanın ameliyatı yerine benim ameliyatıma girmişsiniz. Kalbimdeki yarayı dikerek beni hayata döndürmüşsünüz.

Delikanlı bu andan sonra iyice mahcup ve birazda kızarmış bir yüzle:

- Bu amcanın ölümü benim kurtulmama neden olmuş. Anlattığım öykünün beni hatırlamanıza yardımcı olacağından eminim.

Doktor bu kadar detaylı anlatılan öyküyü anımsamakta hiç zorlanmaz. Tüm olaylar Discovery Channel'de sıkça seyrettiği Acil Servis dizilerindeki heyecanlı koşuşturmalar gibi gözünün önünden geçer. Yıllardan beri yaşamı buna benzer onlarca olayla doludur.

İçindeki merak duygusu artık yerini bir sevince ve gurura bırakır. Kendini özenerek ve büyük bir emekle yaptığı eserini tamamlamış, sonrada onun karşısına geçip, seyreden bir heykeltıraşa benzetir.

Olayın detayları yap-boz parçaları gibi yerlerine tam oturur. Gerçekten de bir gece hastanenin nöbetçi genel cerrahi ekibi tarafından konsültasyona çağrılır. Çağrılmasının nedeni nöroloji servisinde yatan yaşlı inmeli bir hastada ani bacak damar tıkanıklığı gelişmiş olmasıdır. Acil operasyon gerekmektedir. Onlara hastayı ameliyathaneye almalarını ve en kısa sürede geleceğini söyler.

Ameliyathaneye ulaştığında hasta yeni bir inme atağı sonucu yaşamını yitirmiştir. Bu sırada acil servise delici-kesici alet ile kalbinden yaralanmış şokta genç bir delikanlının getirildiğini öğrenir. Yaşlı hasta için artık yapılabilecek herhangi bir girişim kalmamıştır. Onun ölümü belki de on sekiz yaşında olan genç delikanlının yaşamasına neden olacaktır. Hiç zaman kaybedilmeden delikanlı ameliyata alınır. Cerrah ve ekibi tarafından kalbi onarılarak hayata döndürülür.

Yaşam ile ölüm arasındaki bu gel-gitin yönü bu ekip tarafından yaşama doğru döndürülmüştür.

Doktorun içini büyük bir huzur ve sevinç kaplar. Omuzlarından günün oluşturduğu yük artık kalkmıştır. Genç adamı hatırlayamamasının gerçek nedeni ortaya çıkmıştır. O zaman sakalı yeni çıkmış on sekiz yaşındaki genç delikanlının yerinde artık otuz yaş civarında bulunan olgunlaşmış genç bir adam durmaktadır.

Yıllardır edindiği deneyim ona sorunu olmayan hastaların büyük bir çoğunluğunun ziyarete gelmediklerini öğretmiş olmasına karşın dayanamayarak, gururla ve hafif bir sitemle sorar:

- Peki bugüne kadar beni neden hiç aramadın? Benden bir isteğin, bir sorunun mu var?

Genç adam sanki bir çocuğun yaptığı hata gibi suçluluk duygusu içinde gözlerini doktordan uzaklaştırır, yüzü iyice kızarır ve başını öne eğerek, omuzları çökmüş ve iyice küçülmüştür.

- Söylemeye utanıyorum ama bu olaydan kısa bir süre sonra namus davası yüzünden adam öldürdüm.

Sıcak bir yaz akşamı olmasına karşın titrek sesle sözlerini sürdürür.

- Yaklaşık olarak on yıldır hapisshanedeydim. O yüzden sizi ziyaret edemedim. Teşekkürlerimi iletmek için geldim.

Eserini daha yakından görmek için ayakta hastasına yakın konuşmasını sürdüren doktor, aniden anlamadığı bir duygu karmaşasına kapılır. Bu nasıl bir bataklıktır, çarpındıkça batmaya devam eder. Çok zor şekilde koltuğuna ulaşır.

A. Fikri GÜNER

Nezle, grip olduğum bir gün kâğıt mendille (peçete) yüzümü temizliyordum. Bir ara dalmışım. Mendil sadece günlük temizlik aracı mıdır, diye düşündüm. Bakın bir anda neler hatırladım.

İlkokula yeni başladığım yıld (1939). Öğretmenimiz Talat GÜN (o zaman ilkökul öğretmeni idi) her sabah "Temiz ve katlanmış olarak mendillerinizi çıkartın, parmaklarınızı da açarak sıranın üzerine koyun" der, temizlik kontrolü yapardı. Yani "temizlik imandandır" sözünün başka türlü tezahürü idi öğretmenimizin bu davranışı... Mendil insanların her zaman temiz olmasını simgelerdi.

Gençlik yıllarımda (1945-1960) Niğde'de, Bor'da, Ulukışla'da bulunduğum yıllarda. Bütün gençler, hatta orta yaştakiler ikinci saatlerinde akın akın istasyona giderlerdi. İstasyonlar bir mesire yeri idi. O yıllarda Ulukışla-Kayseri arasında (oturay) dediğimiz yolcu trenleri çalışırdı. Başka nakil aracı da pek olmadığı için hem kendi yolcularımızı uğurlar, hem de diğer yolcuları seyrederdik. Bu trenle Niğde'den 3 kişi, Bor'dan ve Ulukışla'dan ikişer kişi binebilirdi. Çünkü istasyonların yolcu kontenjanları bu kadardı. Bu arada şairin dediği gibi "Ağladım, ağladım,/Arkasından mendil salladım" diyerek giden yolcumuzu uğurlardık. Yani mendil sevgi ve hasret aracı görevini üstlenirdi.

Günün kaybolan yorgunluğu nedense yuvarlanarak büyüyen bir kartopu gibi gelmiş, çığ gibi üzerini örtmüştü. Hiçbir şey görmüyor ve hissetmiyordu.

Kurtarmış olduğu genç insanı başka bir insanı öldürsün diye mi kurtarmıştı? Acaba bu genç insanı kurtarmasaydı şu anda hiç tanımadığı bir insan yaşamış olabilecek miydi?

Bu karmaşık, sonucu hiçbir zaman belli olmayan bilmeceyi çözmesi onun için olanaksızdı.

Tek bildiği tüm meslektaşları gibi görevini tam olarak yapmış olmasıydı...

Dr. Namık Selim Özenç Kimdir?

1956 yılında Muammer-Yüksel Özenç çiftinin ortanca çocuğu olarak Niğde'de dünyaya geldi. İlk öğrenimini Niğde'de diğer öğrenimlerini İzmir'de yaptı. 1959 yılında doktor oldu. Halen İzmir Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesinde Göğüs-Kalp ve Damar Cerrahisi uzmanı olarak çalışmaktadır.

Kağıt Mendiller

Sevgi ve hasretin dışında mendillerin üstlendiği başka görevlerde vardır: O zamanlar genç kızlar sevdiği erkek arkadaşı ile bir arada görünemezlerdi. Sevgilerini kendini takip eden arkadaşına seni çok seviyorum dercesine ipek mendilini yere düşürür, sevgilisi de bu mendili alır, silkeler ve özenle süs mendili olarak göğüs cebine yerleştirirdi. Yani mendil sevgi aracı olarak kullanılırdı. Mendillerin rengi ve kalitesi de başka anlamlar taşıır.

Mesela saf ipekten yapılmış beyaz mendil karşılıklı sevginin ömür boyu devam etmesi isteğinin, arzusunun bir göstergesidir. Pembe ipek mendil, onu taşıyan genç kızın çok güzel ve narin yapılı olduğunu simgeler.

Sahnelerde sanatçılar aksesuar olarak göğüs ceplerine ipek mendil yerleştiriyorlar. Yani mendil süs görevini üstlenmektedir.

Sevgi tezahürü olarak sanatçılara kâğıt mendiller serpiştirilmez mi?

Mendil aynı zamanda liderlik sembolüdür de. Düşünlerde halay çeken ekibin başında oyunu yönlendiren kişinin elinde renk renk mendiller yok mu? Bu mendil oyunu yönlendiren ekip başının lider olduğunu göstermez mi?

Meğer mendiller sadece nezle, gripte temizlik aracı olarak kullanılmıyormuş.

Dostlara Açılan Kapı

Leman GÜNALP

LEYLEKLER- Çekirgeler

Sevgili Okuyucular! Çetin geçen bir kıştan sonra leyleklerden bahsederek artık baharı getirelim istedim.

Leylekler havaların ısınmaya başladığı ilkbahar günlerinde yurdumuza gelirler, çeşitli bölgelerimizde beş ay kalırlar. İlkbaharın müjdeleyicisi olan leyleklerin yurdumuza gelişleri hepimizi sevindirir. Onları uçarken görürsek o yıl çok seyahat edeceğimize inanırız. Nerede ve nasıl görürsek her halleri bizlere coşku ve mutluluk verir.

Çoğunlukla sulak yerlere yakın yüksek ağaçlara veya evlerin bacalarına yuva yaparlar. Çatısına yuva yapılan eve uğur getireceğine inanıldığı için yuvaları bozulmaz.

Leylekler dünyanın pek çok ülkesinde şans ve bebek getiren kuşlar olarak çocuklara anlatılır.

Dünyada iki tür leylek vardır. Kanatlarının ucu siyah olan beyaz leylekler (ciconio-ciconio) bunlar Türkiye'ye gelen türdür.

İkinci tür: siyah leylekler (ciconia-nigna) dir.

Leylekler, küçük balıklar, kemirgenler, kurtlar-solucanlar, çekirgelerle beslenirler. İnsanların bulunduğu yerlere yakın yaşarlar.

Leylekler, tek eşli, toplu yaşayan göçebe kuşlardır. Erkek leylekler ilkbaharda okyanusları aşıp 10.000 km'lik

bu maraton uçuşunu altı haftada tamamlayarak, eski yuvasını saman ve otlarlar tamir edip dişisini beklerler. 1,5 m. genişliğinde ve 50 kg. ağırlığında pek de özenli olmayan bu yuvaya bir hafta sonra dişi leylek gelir. Lak lak sesleriyle başlayan bu tutkulu sevgi gösterilerinin meyveleri olan beş yumurtadan 32 gün sonra sevimli yavrular çıkar. Bunlardan sağlıklı 3 yavru beslenir. Sağlıksız ve cılız olan ikisi yuvadan atılır.

"Leyleğin yuvadan attığı yavru", çevresinden ilgi ve yakınlık görmeyenler için söylenir.

Baba leyleğin beş kişilik bu aileyi beslemek için günde 5 kg yiyecek toplaması gerekir, bütün gün topladığı yiyeceklerini yuvasına taşır durur.

Anne leylek ise kanatlarını açarak yavrularını yağmurdan, fırtınadan, kızgın güneşten korur. Bazen o da ava çıkar. Bu yuvaya ancak beş kişilik aile sığar. Onlar aile planlamasını insanlardan önce gerçekleştirmişler.

Tarımsal ilaçlar ve bataklıkların kuruması nedeniyle leylekler yok olma tehlikesiyle karşı karşıyadırlar. Orta Avrupa, Kuzey Afrika, Türkiye, Asya ve Kore'ye kadar uzanan alana yayılırlar. Ağustos sonlarında sürüler halinde toplanıp kışı geçirmek üzere Orta ve Güney Afrika'ya göç ederler.

Kaynak: Atlas Dergisi

Bu yaz; hayran olduğum bu güzel leyleklerle hayli yakın oldum. Önceki yıllarda tek tük görülen bu güzel kuşlar Yalova'nın Altınova İlçesinde sekizlik-onluk guruplar halinde çevremizdeki parklarda, yeşil alanlarda, bahçelerde ve asfalt yollarda, insanların arasında rahatça dolaşırlar. Onlarla aynı parklarda olduk, aynı yollarda beraber yürüdük, göz göze bakiştük. Guruplar halinde alçaklardan uçtukları zaman sanki balkonlarımıza konacaklarmış gibi yakınımızdan geçtiler.

Her seneden çok sayıda leyleğin otlar, yeşillikler arasında saatlerce dolaşmaları merak edilecek bir olaydı. Bu yeni yerleşim bölgesinin bakımı ve çimlendirilmesi

için önceki yıllarda bahçeler ve parklar gübrelenmişti, buraların bereketli toprağı ve bolca yağın yağmurları sayesinde fıskıran tabiat örtüsü ve çeşitli otların bolluğı, her geçen yıl çekirgelerin

yuvalanmalarına ve çoğalmalarına sebep olmuştu. Pırıl pırıl bir gök kubbenin altında uzayan otların arasında yuvalanan bu çekirgeler aynı zamanda ekili sebze tarlalarına ve bahçelere de zarar veriyordu.

Otlar arasında dolaşırken çıkardıkları sesler ve her adımda sıçrayan 4-5 çekirge, bazılarını tedirgin ediyordu. Hele de buradakiler gibi boyları 7-8 cm. olursa, belediye halkla beraber bu çekirgelerle mücadele etmeyi uygun bulmuş. Etraftaki büyük parkların, arsaların, bahçelerin otları temizletilmiş. Böylece açığa çıkan çekirgeleri, bizim Hacı Baba adını verdiğimiz leylekler uçarken görüp guruplar halinde buralara gelmişler. Beslenirken aynı zamanda en doğal yoldan çekirge mücadelesi yapıyorlardı.

Kim demiş leyleğin ömrü lak lak ile geçer diye, onların sayesinde zehirli tarım ilaçları yapılmadan, suyumuz, topraklarımız, havamız kirlenmeden bu bölgede biyolojik tarım mücadelesi gerçekleştirildi.

Leylekler ve diğer kuşlar olağanüstü yaratılmışlar. Uçuyorlar, zıplıyorlar, yürüyorlar. Keskin gözleriyle avlarını uçarken görüp, pike yaparak yakalıyorlar. Halbuki çekirgeyi yakalamak öyle kolay değil, tam yakalayacağınız zaman sıçrayıp kaçarlar ama leyleğin uzun gagasından kurtulmak mümkün değil, gagalarını her uzatışlarında bir çekirge yakalayıp besleniyorlardı.

Son günlerde leyleklerimiz azaldı, temizlenecek başka yerlere gittiler ama kalanlar hâla semalarımızı süslüyorlar.

Ağustos sonlarına doğru Anadolu'nun çeşitli bölgelerine dağılan leylekler büyük sürüler halinde toplanıyorlar, semalarımızda oluşturdukları manzarayı seyretmek gerekir ama her yıl aynı günlerde buluşmaları ve aynı göç yollarından geçmeleri hayret edilecek bir beceridir.

Başlarında reisleri onun talimatı üzerine zaman zaman arkada kalanları beklemek için semalarda kocaman küre oluşturup topluca daireler çevirmeleri de görülecek güzelliştir...

Sevgili leylekler! Proteinle öyle güzel beslendiniz ki artık açık denizleri aşmak, sıcak diyarlara gitmek sizler için zor olmayacaktır. Yeşillikler arasında dolaşarak! Kocaman papatyalar gibi, yüreğimde sevgi çiçekleri açtırdınız, siyah beyaz kanatlarınız, kırmızı gaga ve bacaklarınızda hep hayalinde uçacaksınız.

Uçun güzel kuşlar, uçun. Seneye sizleri yine bekleyeceğim.

Bütün güzelliklerin gönlünüzce dolması dileğiyle,
Sevgiler

KUŞLAR

Doyulmaz görüntüsü, göklerimiz süsü
Hiçbir sazda bulunmaz, name name ötüşü
Gönlümüzün huzuru, semaların nazlısı
Sevinç verir uçuşu, zarif kanat çırpışı...

Çift çift uçuşları, mutluluğun simgesi
Sürülerle geçince baharın müjdecisi
Yuva kuruşları yardımlaşma örneği
Cilveleri, nazları, güzelliğın temeli...

Aile yaşamını kuşlardan öğrenmeli
Hangi kanunlarla anlaşılır bilmeli
Yavruların uçuşunu heyecanla görmeli
Doğanın zıynetidir, çeşit çeşit türleri...

Öbek öbek bulutlar, kucak açar onlara
Gurubu uğurlayıp, süzülürler yuvaya
Seherde konserleri düşlerdeki yerleri
Telgraf tellerinin, dizilmiş incileri...

Ulu ormanlar, yüce dağlar sizindir
Yağmurlarla yıkanır, rüzgarda kurursunuz
Gümüş dereler sizin, eğer susadıysanız
Tertemiz semalarda özgürce uçarsınız...

Tanyeri ağarırken güneşle buluşursunuz
Saçakların süsleri, ağaçların konuşusunuz
Semalarımızda açan güzel çiçeklersiniz
Uçun durmadan uçun, dünyaya bedelsiniz...

Leman GÜNALP

Kıssadan Hisseler

Hüseyin ÇELİK

İnşaat Y.Müh.- 16 Dön. Niğde Mv.

BİR SALTANAT KI...

Bugün İstanbul'da oturup da bu şehrin Laleli diye bir semti bulunduğunu bilmeyen yoktur. Burada yine bu isimle anılan bir de tarihi cami vardır. Bu semt ve cami hakkında ilginç bir hikaye anlatılmaktadır.

Laleli Camii'ni Sultan III.Mustafa (padişahlığı 1757-1774 yılları arasındadır) yaptırmıştır. Sultan Mustafa bu camii yapılırken çevrede Laleli Baba namında bir din büyüğünün yaşadığını, gerçek bir mürşit olduğunu, hikmetli sözler söylediğini öğrendi. İçinde bu zatla görüşmek, söz ve sohbetinden yararlanmak arzusu doğdu. Cami inşaatını denetlemeye geldiği bir gün Laleli Baba ile görüşmek istediğini bildirdi. Laleli Baba'ya hemen padişahın kendisini ziyaret etmek istediği haberi ulaştırıldı, o da buyur etti. Padişah Laleli Baba'nın sohbetinden gerçekten memnun kaldı. İçinde Laleli Baba ile daha sık görüşmek arzusu uyandı. Ayrılacağı sırada bu din ulusuna bir soru sordu.

- Efendi Hazretleri, bu dünyada en güzel şey nedir acaba? Laleli Baba cevap verdi:

- Bu dünyada en değerli şey yiyip içtikten sonra sıkıntısız biçimde def-i hacet (büyük hacet) ini yapabilmektir.

Hükümdar bu cevaptan pek hoşnud olmadı. Başından beri büyüleyici konuşmalarıyla herkesi etkileyen bir zata bu cevabı pek yakıştıramadı. Hatta bu cevabı biraz kaba bile buldu. Bundan sonra bir şey konuşulmadı, hükümdar maiyetiyle beraber saraya döndü. Fakat bu ziyaretin ertesi günü şiddetli bir kabızlığa yakalandı. Bir türlü içini boşaltamıyordu. Sarayın bütün ilgilileri ve hekimbaşı seferber oldular, bilinen bütün ilaç ve yöntemleri uyguladılar, fayda etmedi. Padişah kıvranıyordu. Nihayet birinin aklına geldi, Laleli Baba'ya haber verilse, onun himmetiyle hükümdar bu dertten kurtulamaz mıydı? Zaten başka denenmedik bir yol kalmamıştı. Padişaha danışıldı. Oda "Ne gerekiyorsa yapılsın" dedi.

Hemen Laleli Baba'ya gidildi ve saraya getirildi. Hükümdar doğum sancısı çeken bi kadın gibi zorlanıyordu. Laleli Baba'ya yalvardı: "Aman beni kurtar" Laleli Baba, "O kadar kolay değil, karşılık olarak ne vereceksiniz?" dedi.

"Senin bölgede yaptırdığım o camii sana hibe edeyim"

"Yetmez" dedi, Laleli Baba. Sultan Mustafa daha bir çok şeyler ekledi, Laleli Hazretleri bir türlü tamam, yeter, demiyordu. En sonunda ağzındaki baklayı çıkardı: "Ben sana himmet ederim, bu dertten kurtarırım ama, karşılığında saltanatı (padişahlığı-hükümdarlığı) isterim." Padişah kem küm etti ama çaresi yoktu. "Tamam" dedi. "O da senin olsun"

Laleli baba duasını yaptı, sırtını sıvazladı. "Haydi git kurtulacaksın" dedi. Ve gerçekten kurtuldu. Kurtuldu ama saltanat da elden gitmişti. Şifa bulmanın sevincini, saltanatın elden çıkmış olmasının üzüntüsü gölgeliyordu. Laleli Baba sultanın haline baktı baktı da dedi ki: "Bir saltanat ki bir def-i hacete değişiyor, öylesine ucuz bir saltanat bize gerek değil, al yine senin olsun..."

EN GÜZEL KUBBE

Mevlânâ'nın dostalarından Muineddin Pervane bir gün Mevlânâ'ya gelerek "Sultanü'l-ülema" diye anılan babası Sultan Veled'in mezarı üstüne eşsiz bir kubbe yapmak istediğini buna izin verip veremeyeceğini sordu. Mevlânâ şöyle dedi:

"Gerçekten çok güzel, benzeri bulunmayan bir kubbe yapabilirsin. Bir eşi dünyanın başka bir yerinde bulunmayabilir. Ama hiçbir kubbe ilâhi şaheser gök kubbeden güzel ve üstün olamaz. O halde mezar yine Tanrı eseri kubbe altında kalsın."

İKİ ER KİŞİ İLE BİR HATUN KİŞİ

Ankaralı Hacı Bayram Veli, Sultan II. Murad'ın saygı duyduğu manevi önderlerdendi. Hükümdarın Hacı Bayram'a saygısı o derece büyüktü ki ona mürit olanlardan vergi almıyordu. Ama gelin görün ki bütün Ankara halkı Hacı Bayram'ın müridi olduğunu iddia ediyordu. Ankara'da kimden vergi istense, "Ben Hacı Bayram'ın müridiyim" deyip işin içinden sıyrılıyordu. Bu durum hükümdara yansıldı. Hükümdar Hacı Bayram'a bir mektup gönderip "Gerçek müritlerinizin sayısını bana bildiriniz, sizin bildirdiğiniz herkes vergiden muaf tutulmak üzere kabulümdür" dedi.

Hacı Bayram devletine saygılı bir maneviyat büyüğü olarak kendisine bağlılığın kötüye kullanılmasından zaten şikayetçi idi. Mektubu fırsat bilerek müritlik iddiasındaki herkese haber saldı: "Falan gün falan yerde toplanınız" diye. O gün hemen bütün Ankara halkı şeyhlerinin davetine uyarak bildirilen yere akın ettiler. Hacı Bayram bir tepeciğe kurdurduğu siyah kıl bir çadırdan çıkarak kalabalığa sordu:

"Beni seviyor musunuz?" Kalabalık hep bir ağızdan karşılık verdi: "Elbette seviyoruz."

"Bana yürekte bağlı mısınız, istesem benim için canınızı verir misiniz?"

Kalabalık cevap verdi: "Canımız senin yoluna feda olsun.."

Hacı Bayram bunun üzerine, "Bugün bana inananları şu çadırın içinde bir bir kurban edip canlarını cennete göndereceğim. Şimdi bir kişi çıksın" dedi.

Kalabalıktan bir kişi çıktı. Hacı Bayram onu çadıra aldı. Çadırda önceden hazırlattığı koyunlardan birini kestirerek, kanını çadırdan dışarıya akıttırdı. Dışarıdakiler adamın gerçekten kurban edildiğini sanarak ürperdiler. Hacı Bayram dışarı çıktı, "Bir kişi daha gelsin" dedi. Bir adam daha çıktı. Onu da çadıra alıp aynı işlemi tekrarladı. Sonra dışarı çıktı ve bir kişi daha istedi. İşin şakaya gelir yanı yoktu. Giden gidiyordu. Bu defa bir şaşkınlık ve duraksama görüldü. Yine de bir hanım ileri çıktı. Hacı Bayram onu da çadıra aldı. Aynı olay tekrarlandı. Dördüncü defa Hacı Bayram kurbanlık isteyince tek kişi çıkmadı. Hacı Bayram artık hükümdara cevap verecek durumdaydı:

-Sultanım vergiden affedilmek üzere gerçek müritlerimi sormuştunuz. Benim gerçek müritlerim iki er kişi ile bir hatun kişiden ibaret üç kişidir.

ALLAH HARAMDAN KAÇANI KORUR

Ünlü hükümdar Timur'dan sonra yerine geçen oğullarından Şahruh, babasının tersine bilime ve bilginlere değer veren, dindar, halim, selim biriydi. Bilginlerle oturup kalkmaktan zevk alırdı. Şahruh'un çevresindeki bilgin kişilerden biri de Nimetullah Efendi idi. Aynı zamanda evliyadan olan Nimetullah Efendi'nin dilinden düşürmediği bir söz vardı: "Allah haramdan kaçanı korur." (Yani kişi haramdan kaçarsa Allah ona haram yedirmez, nasip etmez demek istiyordu.)

Bu sözü sık sık tekrar eder, bununla biraz da hükümdar ve adamlarını uyarmak amacı güderdi. Şahruh da bunun her zaman mümkün olmayacağını, insanın bazen bilmeden de harama el uzatabildiğini ileri sürerdi. Şahruh bir gün sarayında özellikle Nimetullah Efendi'yi ağırlamak üzere bir ziyafet düzenledi. Başta hükümdar ve Nimetullah Efendi olmak üzere sofraya oturdular. Baş yemek kehribar

gibi kızarmış bir kuzu çevirmesiydi. Herkes gibi Nimetullah Efendi de iştahla yiyor, yedikçe "Allah haramdan kaçanı korur" sözünü tekrarlayıp duruyordu. Hükümdar ve adamları bıyık altından gülüyorlardı. Nihayet yemek bitti. Şahruh, Nimetullah Efendi'ye sordu:

- Allah haramdan kaçanı her zaman ve her durumda korur mu?

- Evet korur, haramdan kaçana Allah haram nasip etmez.

- Ama hocam seni korumadı, sen de bizimle birlikte haram yedin.

- Hayır ben haram yemedim, haramı siz yediniz.

- Boşuna iddia etme hocam, sofrada yediğimiz kuzuyu benim adamlarım çalmıştı, hırsızlık malıydı o...

- Olabilir, size haramdı ama bana helaldi.

Hükümdar lahavle çekti:

- Nasıl olur hocam, çalınmış bir kuzu bize haram, sana helal?

Nimetullah Efendi sözünü bağladı:

- Eğer inanmıyorsanız, kuzunun sahibini bulun sorun.

Gerçekten hükümdarın adamları çaldıkları kuzunun sahibini buldular. Yaşlı bir kadını kuzunun sahibi. Kuzuyu çaldıklarını, pişirip yediklerini itiraf ettiler ve parasını ödemek istediklerini söylediler. Kadın parasını almayı reddetti ve kendilerine beddua etti.

- Ben o kuzuyu parası için değil, bu havalide Nimetullah Efendi diye mübarek bir zat varmış, ona ikram etmek için yetiştiriyordum, diye açıklamada bulundu.

İLK ELMA AĞACI

Dergimizin 46. sayısında Ömer Fethi Gürer'in Elma Tarihi yazısında geçen Niğde'ye gelen ilk elma fidanını bahçesine dikenlerden İsrailoğlu Osman H. Halil Kitapçı'nın babasıdır. H. Halil Kitapçı babamın dostu ahababı idi. 1945 yılında babam vefat edince 1946 yılında H. Halil Amcanın Aşağı Kayardı da Kınalı Sokaktaki evin inşaatı da başlamıştı. İnşaatın başında durmak üzere beni yanlarına almıştı. Bir gün H. Halil Amca beni de alıp Yukarı Kayardı da Paşa Bağından 3-4 bağ yukarılardaki bağlarına götürdü. Küçük bir bağdı ve büyük kısım sekilerden ibaretti. Sekilerin yapılışını arkalarının dağdan selevirlerle toprak çekilip nasıl doldurulduğunu anlatırken, ilk sekiye çıkmadan gövdesi kalın boyu çınar gibi cesim bir elma ağacını göstererek oğlum bak bu ağaç, Niğde'ye getirilen 4 elma ağacından biridir. Diğerleri bundan alınan kalemlerle aşılananlardır dedi. Kısacası Niğde'ye gelen ilk elma ağaçlarından birini gören şanslıyım.

GÜLSUYU (GÜLİSTAN TERCÜMESİ)

Geçen sayıdan devam

Hikâye (22)

Pâdişahlardan biri korkunç bir hastalığa tutulmuştu ki: onun adını anmak bile insana hoş gelmez. Yunan hekimleri konsulto yaptılar ve şu neticeye vardılar ki: "Bu derdin, şu ve şu evsâfî hâiz bir insanın ödnüden başkâ câresi yoktur."

Pâdişah emretti; aradılar, taradılar, o vasıflarda bir köylü çocuğu buldular. Pâdişah çocuğun babası ile annesini çağırttı; bir çok atıyye ve ikramlar mukâbilinde muvâfakatlerini aldı. Kadı da, "Pâdişahın selâmeti için raiyyeden birinin kanı dökülebilir" diye fetva verdi.

Başka yapılacak iş kalmamıştı. Çocuğu cellada teslim ettiler. Cellatın vazife ifâ edeceği esnada çocuk yüzünü semâyâ tutup acı acı gülmeye başladı. Çocuğun bu gülüşü pâdişahın merakını celp etti, dedi ki: "Çocuğum şu hâl, senin için gülecek bir hâl değildir, söyle! Niçin gülüyorsun?"

Çocuk dedi ki "Evlâdın nazını ebeveyni çekerdî. Onlar beni hasis bir menfaat mukabilinde feda ettiler. Dava da kadıların huzûruna çıkarılır, adâlet onlardan beklenirdi, o da katlime fetva verdi. Pâdişah ise nefsinin selâmetini benim ölümümde görüyor. Şu halde Erhamürrâhiminden başka sığınacağım kalmamıştır da.."

119-Beyt

Kime şekvâ edeyim hâlîmi ey yezdânım
Anca senden umarım adli kerimüşşânım!

Pâdişah bu sözlerden pek ziyade müteessir oldu, gözleri yaşardı ve "Bîgünâh yavrunun kanına girmekten ise benim ölmem daha ehvendir." diyerek çocuğu kucakladı öptü okşadı ve bir çok ihsanlarla beraber ebeveynine teslim ederek gönderdi.

Öyle rivâyet ederler ki: pâdişah o hafta içinde ifâkat bularak hastalığından kurtuldu.

120-Mesnevi

Nil kenârında gezerdim, -hiç unutmam ki anı-
Bir güzel beyt okumuştun bana bir fil çobanı:
O kadar çiğnediğin mûr, ne oldu? Söyle!
Sen de filin ayağı altına düşsen, böyle

Hikâye (23)

(Amr-i leyis) in kölelerinden biri kaçmıştı.. Ta'kibi için gönderilen kimseler yakalayıp getirdiler.

Bir husustan dolayı köleye kızgın olan vezir dedi ki: "Pâdişahım bunu derhal i'dâm ettirin ki: diğerlerine ibret olsun da böyle bir teşebbüste bulunmasınlar.

Köle bunu duyunca pâdişahın huzurunda yerlere kapanarak dedi ki:

121-Beyt

Emrinize karşı bifâide nâz-ü niyaz
Hükümünüze karşı kimdir edecek i'tiraz?

Lâkin kulunuz bu hânedanın ni'metleriyle beslenmişim. İstemem ki yarın rûz-i cezâda benim yüzümden azâba dûçar olasınız. Eğer beni kat'iyen öldürmeğe karar veriyorsanız bunu meşrû bir şekle koyunuz! Meselâ: müsâade ediniz, ben vezîri öldüreyim, siz de beni kısâsan katledin.

Pâdişah güldü, vezire dönerek (nasıl?) dedi.

Vezîr heyecanla dedi ki: 'Aman efendim! Babanızın başı için şu haramzâdeyi âzât buyurunuz ki benim başımı da belâyâ sokacak. Fakat hakimlerin sözüne i'tibar etmediğim için kabâhat bendedir:

122-Kıt'a

Bir atıcıyla savaşan mutlaka
Bilmiyerek kendini eyler telef
Düşmanına karşı ok attın mı, bil:
Sen de onun tirine oldun hedef.

Hikâye (24)

Zevzen Pâdişahının asîl ve halûk bir mâliye nâzırı vardı. Herkese karşı hayırhâh olan bu zat, kimsenin aleyhinde bulunmazdı. Nasıl olduysa kendisinden pâdişahı öfkeliendirecek bir hareket sâdir oldu. Mallarının müsâderesiyle işkenceye konulmasını emretti.

İşkenceye me'mûr olanlar onun pek çok lutuflarını görmüş kimselerdi. Bundan dolayı rifkile muamele ediyorlar, şiddetli davranmayı münâsîp görmüyorlardı.

123-Kıt'a

Hoş geçinmek dileyen âlemde
Düşmanı iyiliğine kandırısın
Acı söz istemeyen bir âdem
Herkesin ağzını tatlandırısın

Mahkûm olduğu nakdî cezânın bir kısmını ödeyebildi. Kalan kısmını da hapse tahvil edilerek zindana atıldı.

Bunu haber alan komşu hükümdarlardan biri gizlice haber yolladı ki: "Nekadar yazık ki, sizin gibi kıymetli bir vücudun kadrini takdir edemediler, hürmetsizlikte bulundular. Eğer aziz hâtırınız bizim tarafımıza iltifat gösterirse hakkınızda lâyük olan hürmet ve ta'zimde kusur

edilmez ve memleketimin a'yân ve ekâbiri sizin gibi faziletli bir zâtin, aralarında bulunmasıyla büyük bir haz ve iftihar duyarlar. Muvâfakat cevâbınızı bekliyoruz.”

Nâzır, mektubu okuyunca endişeye düştü: vaziyet tehlikeli idi. Heman gelen kâğıdın arkasına kısa bir cevap yazdı, getiren adamla gönderdi.

Keyfiyetten haberdar olanlar pâdişaha ihbarda bulundular: “Mahbuz nâzır, Ecnebî hükümdarlarla muhâbere ediyor.” Dediler.

Pâdişah gazaplandı. İşin tahkîkını emretti. Netîcede ihbârın doğru olduğu anlaşıldı: Kaasıdı yakaladılar ve mektubu sakladığı yerden bulup çıkardılar. Cevap olarak yazılmıştı ki:

“Büyüklerin, hakkımdaki hüsn-i zanları liyâkatimin fevkindadır, teşekkür ederim. Bununla beraber emrinizin kabûlü şerefini ihrâza benim için imkân yoktur: Çünkü kadimdenberi hu hânedânın ni'metleriyle beslenmiş bir bendeyim. Hakkımda vukua gelen bir iğbirardan dolayı veliyinimetime karşı vefasızlık edemem. Afvinizle beraber ma'zûr görülmemi rica ederim.”

124-Beyt

Eylese müddet-i ömrümce cefâ, ma'zûr gör!
Evliyây-i Niamın kahri lütuftan sayılır.

Padişah bu hakşinaslıktan çok memnun oldu. Vezîri derhal hapisneden çıkarttı. Ve “sizi haksız olarak cezalandırmışım, beni afvedin.” Diyerek özür diledi. Vezir dedi ki:

“Bu kulunuza böyle bir felâket mukaddermiş. Bunun, sizin elinizle gelmesi benim için bir ni'met teşkil eder. Çünkü üzerimde ödenmez haklarınız var.”

125-Mesnevi

Gelse halktan bir zarar şâyet sana
Sen onu atfeyle Hâliktan yana

Dostluğu, düşmanlığı insanların
Hep Hudadandır, değildir anların
Gerçi ok yaydan çıkar, lâkin atan,
Yay değildir: Yay tutandır, yay tutan

Hikâye (26)

Bir zâlimi hikâye ederler ki: Fakirlerin odunlarını cebren ve ucuz fiyatla alır, zenginlere yüksek paha ile satardı.

Evliyâ-ullahtan biri birgün yanından geçiyordu. Onun bu hâlini gördü de dedi ki:

128- Beyt

Yılan mısın? Kimi görsen sokar, zehirlersin
Oturduğun yeri baykuş! Harâbe eylersin

129-Kıt'a

Bize zulmün geçiyor amma Hudâya geçmez
Alimülğayb olan Allâhı düşün, eyle hazer
Çıkmasın yoksa semâvâte yürekten bir ah!
Ah-i Mazlum seni bir lahzada berbâd eyler

Zâlimin bu sözlerden canı sıkılarak suratı astı ve ona iltifat etmedi. Nihâyet bir gece, Mutfakından odun anbarına ateş sirayet ederek sâir emlâkiyle beraber yaktı kül etti ve onu yumşak döşekten aldı, sıcak küle oturttu.

Bittesâdüf aynı veliyyullah oradan geçiyordu. Harikzade, yanında bulunanlara yana yakıla anlatıyordu, diyordu ki: “nasıl olduğunu ve bu ateşin nereden geldiğini anlayamadım.”

Velî, dedi: “ Ben sana anlatayım: Fukarânın yanık yüreklerinden.”

130- Kıt'a

Gönül yâresinden sakınmak gerek
Ki yoktur cihanda onun merhemi
Elinden gelirse gönül yıkma ki
Yıkık gönlün âhi yıkar âlemi
Hikmet: Keyhusrevin tâcında şöyle yazılmıştı:

131-Kıt'a

Yüz sene, bin sene, on bin sene, belki daha çok
Seneler halkı cihan kabrimizi çiğneyecek
Nasıl elden ele geldiyse bize Mülk-i cihan
Öylece elden ele devri tevâli edecek.

Hikaye (22) Atıyye: Padişah armağanı, **Raiyye:** Bir hükümdar idaresinde vergi veren halk, **Erhamürrâhiminden:** Merhameti pek çok olan, Tanrı, **Yezdân:** Tanrı, **Kerimüşşânım:** Kerem sahibim, **İfakat:** Hastalıktan kalkma iyileşme, **Mûr:** Karınca
Hikaye (23) Bifâide: Faydasız, **Ruz:** Gün, **Atici:** Şerkef, **Niyaz:** Yalvarma

Hikaye (24) Hayırhâh: Hayır isteyen, **Rifk:** Yavanlık, yumşaklık, **Mahbuz:** Hapsolunmuş, **Kaasıd:** Haberci, postacı, **İhrâz:** Elde etme, **Afv:** Bağışlama, özür dileme, **Kadim:** Eski, **Niam:** Nimetler, **Atf:** Çevirme, Yükleme
Hikaye (26) Nazer: Sakınma, çekinme, **Semâvât:** Gökler, **Harîk:** Yakıcı, **Tevâli:** Bir biri ardından gelen.

Tuana (Tuwana) - Tyana

Hacı ANGI

Değerli Eğitimci, Yazar Türkçe ve Edebiyat Öğretmeni Ali İhsan Beyhan tarafından yazılan ve Niğde-Bor Belediyesinin bir kültür hizmeti olarak yayımlanan TUANA adlı yapıtı, özenle ve zevkle defalarca okudum.

Ali İhsan Beyhan, **İvriz Köy Enstitüsü'nde** 1946-1950 yıllarında Türkçe ve Edebiyat öğretmeni olarak çalıştı. Ben onun zamanında İvriz Köy Enstitüsü'nde okudum. **İvriz Eğitim Dergisi'ni** kesintisiz dört yıl yayımladı. Bu dergi, yazın alanında pek çok şair ve yazarın yetişmesinde etkili olmuştur. Bu derginin tüm sayılarını (34 sayı), belgeliğimde özenle kutsal bir kitap gibi hâlâ saklarım.

Ali İhsan Beyhan, **Niğde-Bor-Bahçeli Beldesi'nde** doğup büyümüş, bu yörenin kültürü ile yoğrulmuş, yaşamı boyunca bu yörenin tarihini, kültürünü gün yüzüne çıkarmayı ülkü edinmiştir. Ben de **Niğde-Ortaköy (Altunhisar) Beldesi'nden** olmam nedeniyle aynı kültürü paylaşıyoruz. Bu nedenle adı geçen kitabı, ilgi alanıma girdiği için daha çok sevdim.

Ali İhsan Beyhan'la ilişkilerimiz yaşam boyu sürdü. Sık sık yayınevime gelerek, çalışmalarımın duyduğu sevinci ifade ederek bana güç verir.

Aynı zamanda adı geçen yapıtı, Tuana uygarlığından etkilenen ve aynı uygarlığın sınırları içinde kalan Ereğli'den de söz etmektedir. Özellikle İvriz Köyündeki "Ebedi Kaya Anıtı" (İvriz Yazılı Kaya Anıtı) hakkında da geniş bilgi vermektedir.

Kitap, 109 sayfa olup, birinci hamur kâğıda özenle renkli olarak basılmıştır. Kitapta 4 harita, 16 fotoğraf renkli olarak yer almaktadır. Yapıt, güzel bir kapak içinde sunulmuştur. Yazım kurallarına son derece uyulmuş, öz Türkçe sözcüklerle tatlı, akıcı bir anlatımla kaleme alınmıştır.

Kitabın Konu Dizisi:

- Tuana (Tuwana-Tyana) Adı
- Tuana Neresi?
- İlkçağda Tuana
- Köşk Hüyük'te Kazı Çalışmaları
- Hitit Döneminde Tuana-Tyana Yöresi

Roma Dönemi

Bizans Dönemi

- Selçuklu ve Osmanlı Döneminde Tuana-Tyana
Tuana'da Son Dönemler

History of Tuana-Tyana

- 75 Yıl Önce Tuana'nın Genel Görünümü

- Turizm Yönünden Tuana Yöresi

- Son 50 Yıl İçinde Gelişen Bahçeli Beldesi
Açıklayıcı Notlar

Yazarın Biyografisi

Yapıt, 82 kaynaktan yararlanılarak hazırlanmış, uzun, yorucu ve severek, gönül vererek bir çalışmanın güzel bir ürünüdür. Aynı zamanda bu yapıtı, Anadolu tarihinin orijinal bir özettir.

Ege adalıları: "Doğudan yükselen güneşin yönü, yurdu anlamında Anadolu'ya ANATOLİYA" derlerdi. Tarih öncesi (Şafak Ülkesi Anadolu) uygarlıkların beşiğidir. Anadolu'dan 36'nın üzerinde uygarlık gelip geçmiştir.

Tuana, Ortaçağın ortalarına değin Önasya ve Toros Kapadokyası'nda egemenliğini sürdüren devletlerin askeri ve dinsel yönden önemli bir kenti ve başkenti olmuştur. Tuana üzerinde 15 kadar devlet kurulmuştur. Bu devletler:

Hattiler, Huriler, Luviler, Firigler, Asurlular, Kimmerler, Taballar, Persler (İranlılar), Helenler (Yunanlılar), Romalılar, Araplar, Bisanslılar, Selçuklular, İlhanlılar (Moğollar), Osmanlılar ve Türkiye Cumhuriyeti.

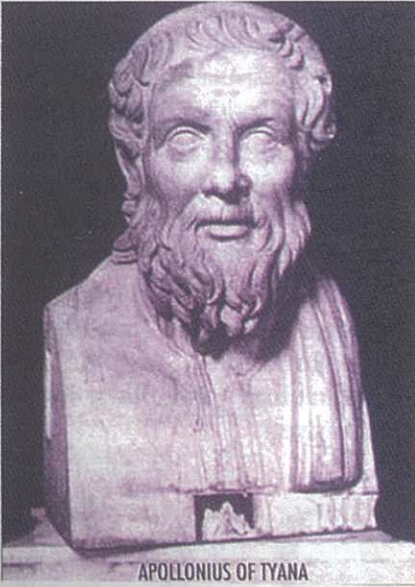

Romalılar Döneminde yaptırılan su kemerleri, bugün Kemerhisar'da zamana karşı direnmektedir.

Tuana, en parlak dönemini Romalılar zamanında yaşamıştır. **Romalılar** fethettikleri ülkeleri Roma'ya benzetmeye

çalıştılar. Bu nedenle ele geçirdikleri ülkelerde görkemli anıt eserler bırakmışlardır. Tuana'da da bugün Bahçeli Beldesi'nde bulunan **Köşk Höyük** ve özellikle **Kemerhisar'da** yoğun bir yapılaşmaya başlamışlar, kenti yollar, köprüler, su kemerleri, su depoları, sarnıçlar, tiyatrolar, tapınaklar ve saraylarla donatmışlardır. Özellikle su kemerleri, yüzyıllar öncesinin tarihine ışık tutan, somut belgeler olarak zamana direnen, tarihsel kimliğini yitirmeden dimdik ayakta kalabilen anıt yapılarıdır. Bahçeli Beldesi'ndeki **Köşk Höyük'te** Romalıların yaptırdığı 23x66x2,5m. boyutundaki Havuz'un Türkiye'de bir başka örneği yoktur. Bu havuzda **Klopatra** süt banyosu yapmış, Romalı kumandanlarla güzel günler geçirmişlerdir.

Harmanlanan bu uygarlık yöresine sakinleri çeşitli adlar vermişlerdir. Hititler "**Tuwanuwa**", Tabal Krallığı devrinde "**Tuhana**", Persler "**Ane**", Helenler "**Dana, Duana, Ana**", Romalılar "**Osepya**", Araplar "**Tuvane**", Bizanslılar "**Tyana**", Osmanlılar "**Kilisehisar**" ve Türkiye Cumhuriyeti döneminde de "**Kemerhisar**" adını almıştır. Bu adlar Tanrı-Yüce Ana Tanrıça Halkının Ülkesi - Bölgesi Yöresi anlamını içermektedir. **Tuwanawa, Tyanalı** demektir. **Vana insana ait, ilgili** anlamındadır. Yazar, "Tuwana-Tyana bir yerleşim yerinin adı değil, bir yörenin adıdır" demektedir.

Tuana'da İs. 1. yy'da yapılan doğan Bilge Apollon

Tyanalı Apollonius (Apollan), Hıristiyanlığın yayılmaya başladığı 1. yüzyılda Tyana'da doğmuştur. **Mucuziler yaratan, ermiş, bilge, mürşit (yol gösterici), şifa dağıtıcı, hoşgörülü, özverili, cesur, eleştirmen, sevilen, sayılan** bir kişi olarak tanınmıştır. Halk arasında ona sihirbaz diyenler, insanları salgın hastalıklardan, fırtınadan, su baskınlarından kurtardığına, **Zeus'un oğlu, insan suretinde tanrı** olduğuna inananlar olmuştur. Usta büyücülüğünden dolayı zindana atılmış, işkence edilmiştir. 80 kadar mektubu, sihir, gezegen ve tılsımlar üzerine

yazdığı kitapları yakılmış, büstleri kırılmıştır. Oysa asıl amacı insanları aydınlatmak, onlara doğru yolu göstermek, sevgi ve kardeşlikle birleştirmek, onları bu yolda eğitmektir.

Araplar onu hiç unutmamışlar, mucize yaratan insan olarak takdir etmişler, ona **Balinus** diyerek **Bahailik'in** babası sanını vermişlerdir.

Hıristiyanlığı ve Müslümanlığı bile etkileyen Tyanalı Apollon, dünyada yedi bilge arasında yer almıştır.

TUANA UYGARLIĞI İŞİĞA KAVUŞUYOR

Köşk Höyük'teki ilk kazı, 1936 yılında buradan kaynakayan suyu çoğaltmak amacıyla başlamıştır. Bu arada zemin kazılırken bazı tarihi eserler arasında bir de altın yılan bulunmuştur. Bu buluntular **Niğde Arkeoloji Müzesi'nde** sergilenmektedir.

Köşk Höyük ilk kez **Arkeolog I. Told** tarafından bilim dünyasına duyurulmuştur. Ardından 1986'da Ankara Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi Öğretim Üyesi **Prof. Dr. Uğur Silistreli** kazıya başlamıştır. Bundan sonra Köşk Höyük "**Sit Alanı**" ilan edilerek çevresi tel örgü ile çevrilmiştir. 1995'te aynı fakülteden **Prof. Dr. Arkeolog Aliye Öztan**, önceden başlatılan kazı çalışmalarını sürdürmüştür.

Yapılan Carbon 14 analizleri sonucunda 1. ve 4. tabakaların yaşları belirlenmiştir: 1. tabakada İ.Ö. 5000, en alttaki 4. tabakada İ.Ö. 5600 yıllarından buluntulara rastlanmıştır. Buna göre Köşk Höyük'te. 7600 yıl önce insan yaşamıştır.

Kemerhisar Beldesi'ndeki antik kentin gün yüzüne çıkarılması için 2002 yılında **İtalyan Podova Üniversitesi ile Klasik Doğu Uygarlıkları Araştırması Merkezi'nden** bilim adamları, kamulaştırılan yerlerde kazı çalışmalarına başlamış ve **Roma Hamamı'nı** gün yüzüne çıkarmışlardır. Bu çalışmalar devam etmektedir.

Kazı çalışmalarında ele geçen bulgular, Niğde Arkeoloji Müzesi'nde özel bir bölümde sergilenmektedir. 2003 yılında Niğde Arkeoloji Müzesi, Avrupa'da yılın müzesi seçimine aday gösterilerek, 60 müze arasında ilk on içine girmiştir.

Bu beldede Tuana'yı (Kemerhisar ve Bahçeli Köşk Höyüğü) yöreye, çevreye, ülkemize ve dünyaya tanıtmak amacıyla turizm etkinliklerine önem verilmektedir. 2001 yılından beri dört yıldır "**Tuana Şenlikleri**" düzenlenmektedir. Gelecekte bu bölge Orta Anadolu'nun **EFES'i** olma yolundadır.

Tuana tarihine ilgi duyan yabancıların yararlanmaları için kitabın sonuna, konuyu kısaca özetleyen bir İngilizce bölüm eklenmiştir.

Ali İhsan Beyhan, büyük bir alçak gönüllülikle: "Bu kitap, doğup büyüdüğüm belde güzel Bahçeli'ye küçük bir armağanımdır" demektedir. Öğretmenim, böyle bir armağanı Tanrı herkese nasip etsin!...

Elinize, dilinize, yüreğinize sağlık sevgili öğretmenim.

Gündem

Orhan ÖNER

Bor Derneği Başkanı

Son günlerde basında ve televizyonlarda çok güncel ama o derece üzücü bir konu var.

Batıda yayınlanan yüce dinimizi ve muazzez peygamberimizi küçük düşürmeyi amaçlayan seviyesiz karikatürler.

Bu konuda batılılara İslamiyet'in bir hurafe ve gericilik dini olmadığını tersine aydınlık ilim dostluk ve barış dini olduğunu kendi bilim adamlarının dilinden yeniden duymalarını diliyorum.

Charles Misner, Kur'anı Kerim için şöyle demektedir: "Ahlak, kanun ve toplum gibi esasların istisnasız hepsi bütün hukukun ve her türlü vazifenin kaynağı Kur'an'ın çeşitli surelerinde tam olarak mevcuttur." Ayrıca bu Fransız bilgini, kitabının 220. sayfasında şu fikirlere de yer vermektedir: "Hıristiyanlar âlim olunca Hıristiyanlıkla ilgileri kesilir. Müslümanlar ise cahil olunca Müslümanlıkla ilgileri kesilir. Avrupa medeniyetinin Hıristiyanlıkla hiçbir alakası yoktur. Hâlbuki; bugüne kadar yeryüzünde görülmüş en parlak, en evrensel, en demokratik ve bin yıllık bir uygarlığın en önemli ve tek sebebi, Kur'an'ın esas alınmasından sonra doğan Türk-İslam medeniyetidir." Gene Fransız hukukçularından ve Akademi Üyesi Victor Imberdis'in Muhammed ve İslam adlı eserinin 89. sayfasında şu satırlar yer alıyor: "Kur'an bütün hukuk esaslarına kaynak olan kutsal bir kaynak oldu. Şekli ne kadar muhteşemse, ifade yönünden de o kadar mükemmel ve güzeldir. Hayalleri büyüler ve cesareti son derece yükseltir."

Ünlü Fransız Profesör Ernest Renan'da Kur'an'ı Kerim için şöyle diyor: "Üslup itibarıyla Kur'an, daha ilk anından itibaren büyük bir yenilik olarak ortaya çıktı. Hatta denilebilir ki, bu kitap dini bir inkılâp kadar, edebi bir inkılâba da işaret eder. Bu ne şiirdir ne düz yazıdır ne sihirdir: yalnız ruha işleyen ilahi bir Allah kelimidir. Bundan kimse şüphe edemez."

Gene, Fransız Doğa Dilleri Profesörü ve ünlü bilgin René Bosset şöyle diyor: "Kur'an, edebi güzelliğin ezeli ve ebedi örneğidir. Hem öyle bir örnektir ki, tefsircilerin de dediği gibi o mukaddes kitabın herhangi bir ayeti ayarında melekler de insanlar da tek bir cümle yazmaktan acizdirler." İngiliz bilgini Stanley Lane-Pole ise Kur'an'ı

Kerim için şöyle diyor: "Kur'an'ın hiçbir kısmı Arapların vezin kurallarına uymaz fakat tam bir düz yazı da değildir. Çok üstün ve erişilmeyecek güzellikte kutsal bir kitaptır."

Dünyaca ünlü dil bilgini Dr. Gustave le Bon'da Kur'an ve İslam için şöyle diyor: "İslamiyet, saf ve halis vahdaniyeti (Allah'ın birliğini) dünyaya tebliğ etmiş ilk din olmak şerefini iddia etmekte haklıdır. İslam'ın o muazzam sadeliği, bu vahdaniyet ten doğmuştur. Ve onun kuvvet ve kudreti de, işte bu sadelikte aranmalıdır. İslamiyet'ten daha eski dinler, insanların ruhları üzerinde ki hâkimiyetlerini kaybetmekte oldukları halde, İslam dini bütün kudret ve egemenliğini korumaktadır. Kur'an'ı Kerim'in yeryüzüne hızla yayılmasının sebebi, insanüstü bir harika olmasıdır. İnsanlara zorla kabul ettirilmiş olmaktan tamamiyle uzak olan Kur'an, ancak inanç ve kanaatle yeryüzüne yayılmıştır. Mesela, Türklerle Moğollar gibi Arapları mağlup eden milletlerin, Kur'an'a iman etmiş olmalarının, ancak kanaat sonucu olduğu açıktır."

Doğa Dilleri Profesörü Hogart da şöyle diyor: "Şunu unutmamak gerekir ki, bütün Kur'an'da konuşan yalnız, Allah'tır. Peygamber ise yalnız vahyin tebliğine vasıta olmuştur."

Budapeşte üniversitesinden ünlü Profesör Goldziher şöyle diyor: "Kur'an, ismiyle maruf olan Allah tarafından vahyedilmiştir ve aynı zamanda bütün cihan edebiyatının bir abidesidir."

Finlandiya'nın Vatikan Elçiliğinde bulunmuş olan akademi üyesi Holman şöyle diyor: "Kur'an'ı Kerim'in güzelliği, hiçbir şeyle mukayese edilemez. Hz. Muhammed, son

Peygamberdir. Allah'ın kitabını en doğru şekliyle yeryüzüne getirmek için dünyaya gelmiştir. Gerçekten İslamiyet, vahyedilmiş dinlerin sonuncusudur."

Sorbon Profesörlerinden ve zamanımızın en büyük bilginlerinden olan Regis Blachère, Kur'an adlı eserinin 172. sayfasında şunları yazıyor: "Vahyolunan Kelamullah'ın yüksek sesle okunması, dinleyenleri mucizevi bir tesir altında bırakır. Hz. Muhammed'in peygamberliğinin doğruluğuna delil olarak ileri sürdüğü yegâne mucize, hiçbir eşi olmayan Kur'an'dır."

Amerikalı Philip K. Hitti de, Kur'anı Kerim hakkında şunları söylüyor: "Hz. Muhammed'in tebliğ ettiği Kur'an, bizzat Allah'ın eseridir. Kur'anın mukaddes metni, hiç şüphe yok ki bütün üslubu ilahi olduğu için, insan bu kitaba hayran olur. Kur'an 14 asır boyunca milyonlarca insanın hafızasını süslemiş, hayal gücünü coşturmuş, ahlakını düzenlemiş, şuur ve idrakini ürperti içinde bırakmıştır. Saf ve sade ruhlara dünyada mevcut imanların en safını, en açığını, dini törenin en sade olanını ve

Mustafa ERTUNÇ

Son günlerde çok kullanılan bu iki sözcük. Ben 80'ine merdiven dayamış biriyim. Bu sözleri duyunca çevreme bir göz atmayı hatta çok çok düşünmeyi istiyorum.

Sırayla karşılaştırmalı bir olaylar zinciri kuralım. Önce evlerden başlayalım: Bir odada bütün ev halkı yatar kalkar, sabahleyin yatak yorgan toplanır, yüklüğe yerleştirilir, perdesi kapatılırdı. Evde öğrenci varsa apar topar okula koşar, erken gitmiş ise titrer donar, geç kalmış ise dayak yerdı. Ortaokul bile büyük şehirlerde vardı, toplam öğrenci sayısı 3-4 yüzü geçmezdi. Okula gitmek için saate bakmak olmazdı, çünkü evlerde saat yoktu? Radyo da mı? elektrik yoktu ki. Şimdi karşılaştıralım bakalım.

Dede yüklük ne demek? Kızım evlerde vardı. Yanında gusulhane de vardı. O ne demek? Banyo yapılan yer. Suyu nereden alınırdı? Abdes tenceresinde ısıtılarak. Sus söyleme artık. Evlerde çeşme olmazdı. Su, sokak çeşmelerinden testi ile taşınırdı. Teneke yoktu, şimdi dükkanların önüne koyarak çöpe atılıyor, hem de kalaylı tenekeler.

Ev hali çok uzun sürer. Gelelim okullara: Benim çocukluk yıllarımda Niğde merkezinde dört ilkokul (biri üç sınıflı) bir de ortaokul vardı. Ben bu okulu bitirdim. 1943 baharında. Liseye gitme gücü olanlar, ya Kayseri yada Adana'ya gider ev tutar okurlar. Bende o imkan olmadığından öğretmen okulunda parasız yatılı okumayı kafama koydum. Öğretmenlerimin yardım ve ilgileri ile bu isteğim gerçekleşti. Çalışkanlığın ve imkanların yol vermesi sonucu 1948 Eylül ayında Muş Ortaokulunda öğretmenliğe başlama.

Şimdiye gelelim: bulunduğum yerde kaç ilkokul (İlköğretim) kaç tane lise var. Ben bir ilgili olarak bilemiyorum. Çoğunu da şahıslar yaptırdı.

putperestlik ve papazlıkta hiçbir ilgisi olmayan şeklini temin etmiştir. Kur'anda ki ilahi vahiy manevi ve fikri seviyeleri yükseltmiş, toplumsal düzeni kurmuş, sağlığı korumayı ve esaslarını öğretmiş, hurafeciliği, zalimliği sindirmiş, esirliği reddetmiş, eşitliği, hakkı, adaleti sağlamış, kanaat, sabır ve çalışmanın önemini, gereğini açıklamıştır ki, hiçbir Hıristiyan ya da Yahudi'nin bunları inkârına imkân yoktur."

Değişmek ... Büyümek

Şimdi yapılaşmayı karşılaştıralım. Niğde merkezi üç mahalleden ibaret idi. 1-Şehir içi, 2- Tepeviran, 3- Kayabaşı. Kayabaşı ile şehir içi büyük bir boşluk idi. Sonraları bu boşluğa asker kışlası, okullar yapıldı. Ortaokul, şimdiki Anadolu Lisesi 1901 yılında yapılmaya başlamış ve dış duvarları bittikten sonra 10 yıl kadar yarım beklemiş. Harp yılları sebep oldu demek ki.. Bu yapı ve buna benzer taş yapılar tamamen Fertekli ustaların eseri.

Kayabaşı ile şehiriçi gençleri sapan taşı ile uzaktan başlayarak savaş provası yaparlar. Yaralanan olmazdı. Birinden biri galip ilan edilirdi. Anlattığım boşluk uzun yıllar mezarlık olarak kullanılmış bir yer. Şehir içinden Kayabaşına gezmeye gidecek olanlar kocaman mezar taşlarının yanından korkarak geçmek zorunda idiler. Bazı kişilerin ayakları mezar çukuruna girerek sakatlandığı olurdu. Mezarlık denilince şimdi Derbent mezarlığından da azıcık bahsedelim.

Bu yer şehire epeyce uzak bir yer idi. Babamdan dinlediğime göre, benim doğum yılım olan 1927 de, yol kenarına üç kişinin mezarı konmuş. Demek ki 1926 yılı başlanmış oluyor.

Tarlamız, şimdiki K. Aydoğan okulunun karşısında bir çukur yerde etrafı sulak. Hendeklerden geçmek çok zor. Bir vakıf yeri. Afife Hanı Camiinin sahibesi Afife Hanım Vakfı. Vakıf malları satıldığı yıllarda 280 liraya biz aldık, orada rençberlik yaptık. Sulama suyumuz Zemedin den gelirdi. Ben oralarda büyüdüm. Kumlucanın upuzun bir sit olduğunu, Delbent'te öte bir yapı bulunduğunu bilen birisiyim.

Şimdi gelelim başlığımıza: değiştim, büyüdüm ne oluyor? Zaten yaşayan her şey değişiyor, büyüyor. Malım sana kimler malım diyecek.

Geziname - I

İ. Nurhan YÜCE

Çıktım seyreyledim. Niğde'yi Alaattin tepesinden.
 Önümde serilmiş İt Ulutmaz dağları.
 Arkama dikilmiş Hasan Dağı ile hemen yanı başındaki
 Melendiz
 Ufka bak ki göresin Bolkar'ları
 Dön sağına; söyle Çamardı'ya doğru
 Hah işte orda yükselir Aladağlar
 Güneyde ne mi var?
 Git Ulukışla'ya, görürsün ki
 Toroslar her bir tarafa kol atmış.
 Sanki der ki!..
 "Asmalarda aman kol uzatmış dallere"
 ahh... asma deyince gözümün önüne Ali Hoca'nın kütür
 kütür mor Şabiları geliverdi.
 Ama daha çok zaman var üzümlere...
 Neyse sen var git şimdi Çiftehan'a
 At kendini demirli-çelikli sıvacık kaplıca sularına.
 Hah şöyle kolun bacağın çalışsın, iliklerin ısınsın.
 Yıkan, yıkan şöyle bir yıllık filan,
 Yıkan ki bir dahaki gelişine kadar idare etsin.
 Hamamdan çıkınca da,
 Çek şöyle Torosların kekik kokulu mis gibi havasını;
 ciğerlerin bayram etsin.
 Dinlendi mi? Şifa buldun mu?
 Haydi topla bohçanı düş yola
 Var Darboğaz'a dolan bahçeleri de biraz "Erikleme" yap
 kirazlardan.
 Öff bee... ne kiraz. Her biri nerdeyse Fincan Eriği kadar
 var.
 Güneyden dönmeden Şekerpınar'da mola vermeyi
 unutma.
 Bol acılı, sarımsaklı Niğde Tava, yanına üstü beş parmak
 kaymak kaplı koyun yoğurdu,
 Söyle gallavice sıcak pide. Gözün doysun önce. Yeni rakı
 ile soğanı unutma ha...
 Ohh be ne keyf ne keyf.
 Rabbim bin bir nimet yaratmış, yemeden gidersen sonra
 öteki tarafta hesap sorar.

Karnı doyan aptalın gözü çarığında olur misali, haydi kalk
 bakalım yollar seni bekliyor.
 Çık E-5'e, geç Gümüş'ü, Durak'ı, dön, tırman Çaykavak
 yokuşunu.
 Sağlı sollu dizilmiş elmalıkların arasından var Bor,
 Kemerhisar, Bahçeli'ye.
 Bor'da az biraz eyleş, bugün pazarı.
 Dal pazara, hey gardaş pazar ola...
 Ne alıp ne satıyon, biber kaç? tart bakıyım 3-5 kilo.
 Kemerhisar'dan kışlık üzüm sor.
 Buldun mu kap, kan yapar.
 Roma havuzunu turla, Kleopatraya teşekkürü unutma. İyi
 ki gelip buralarda yıkanmış da ünümüze ün katmış.
 Bahçeli'den elma, armut al, sulu olur. Öyle kocamanlarını
 değil, küçük ve yeşilli olacak ona göre. Elmayı çok ye ki
 güzel olasin. Bak Niğde'nin kızlarına, maşallah topu topaç
 gibi.
 Sazlıca'dan geçerken söyle her biri dibek taşı mübarek
 koca bir lahanayı sırtlan bakalım.
 Mübarek şifa kaynağı. Koca Bilge İbn'i Sina bile gün boyu
 hem yemiş, faidesini de hemencecik kendi bedeninde
 görmüş de türlü çeşitli ilaçlar yapmış.
 Zeytinyağlı sarması, nar ekşili sarımsaklı bulgurlu dolması,
 kapuskası, turşusu, salatası mis gibi olur. Yapraklarını
 haşla ellerine, ayaklarına, dizlerine sar. İyi gelir. Her derde
 deva nadir sebzelerdendir.
 Yemek dedik. Anında karnım acıktı.
 Sık dişini var Niğde'ye. Basri'nin Yerinde önce sıkma ye,
 kebabın gelene kadar.
 Usta!.. soğan piyazın bol sumaklı olsun. Ezmeye limonu
 çok sık emi...
 Kebabım da bol acılı olsun, ocağa bir baş sarımsak at.
 Pideleri de yağla.
 Öff öfff. Yemede yanında yat misali olmuş.
 Çayı Fertek'te salkım söğütlerin altında iç. Hem biraz
 yarenlik edersen.
 Okçuların küp peynirini sor bakalım kim satıyormuş.
 Fertek çöreğinin yanında iyi gider. İki ipte yağlı simit al.
 Depe bağlarını çiğnemenen geçme.
 Şimdi yemyeşil olmuştur mor sümbüller, kır menekşeleri,

deve boynu açmıştır.

“Yine yeşillendi aman aman Niğde Bağları” eskiden bağlarda desti ile ev yapımı şarap içerlermiş. Acep yine var mıdır bu adet, yoksa herkes rakıya mı dadandı. Aman be ağalar, beyler ne sohurdamıyınız şarap ne ki? Üzüm suyu, eski anason bira arpa suyu. Yaradan yaratmış işte hepiciğini. Adem de tadına bakıyor hepsi bu. Kötülük bunun neresinde.

Biz çocukken üzüm turşusu yaparlardı da yiyenin gözü fal taşı gibi olur, üç gün mest vaziyette gezerdi. Neyse çok oyalanma gari. Bağları görünce aklın uçtu. Sarıköprü'den geçip Kurdunus'a bir var bakalım. Makaryosun evi duruyor mu yerinde? Belli mi olur. Baksana Rumlara gördüklerinden göz kirası isteyip dururlar. Gel... gel... geldin mi Derbent'e. Ha şimdi otur şu taşın üstüne de gelmiş geçmiş yedi sülalene, atana, babana yedi Fatiha oku.

Eninde sonunda senin de varacağın yer. Şimdiden iyi geçin ki varıncaya kadar sana yer kapsınlar. Son durak şöyle havalı olsun. Bağıma vursun deli rüzgarlar... Şurdan Kayardı'na girmeden şehre geç. Biraz caddelerde, sokaklarda ağzını ayır. Halılara, kilimlere bak. Az biraz çekirdek al, yollarda eftik edersin. Akmedrese'ye Hüdavent Hatun Türbesi'ne uğrada geçmişini sorgula. Neydim, nerden gelip nereye gidiyom gibi!..

Her biri bir sanat şaheseri. Evleri, binaları görmeden geç. Kalenin oraya var, pazarı dolaş. Çukur getirmişlerse torbanı doldur. Mideye iyi gelir.

Hele birde bizim çarpuk çarpuk yerli domatesten olsa. O sali bol soğanlı, bol maydonozlu piyazı çekip, yufka ekmeğe dürüp yerdim.

Neyse sen bir daha Alaattin Tepesine çık. Şöyle Niğde'yi, Bor'u, Sazlıca'yı, Ferteğ'i, Eskigümüş'ü, Aktaş'ı Kayardı'nın tepelerini seyreyle bi.

Ufka bir bak istasyon görünüyor mu?

Gide gide küçücük kalmış memleketine sitem ile ve de güzel bir şey görebilme umuduyla iyice bak. Eski ile yeninin nasıl harman olduğuna bak.

Geçmiş düşün, çocukluğunu, gençliğini, yaşadığın onca güzellikleri, dostlukları ve de seni sen yapan özellikleri... Ağlama be...

Ülkenin her bir yanı yangın yerine döndü. Bi burası değil ya. Umutsuzluk her yerde var, plansızlık programsızlık her yeri sarmış gitmiş.

Kirlenme mi. Sen ne diyon be gardaş temiz yer mi bıraktılar. Paşa hamamın, kaynar suları ile 100 sené yusan valla da arınmazlar billa da arınmazlar.

Haydi in aşağıya. Şöyle Eskigümüş'e bir uzan. Bu sene meyve çok diyorlar hadi hayırlısı. Ağaçlar daha çiçeğe durmadan hep derler bunu. Sen sonuca bak.

Güzü bekle hoş o zaman da bi toprak elma yok diye ağlarlar.

Hele kış geldi mi bu sefer cümlesi yollara düşüp elma para etmiyor, ineğin önüne mi döksek acep, yoksa meyve suyuna mı versek demeye başlarlar.

Canım mis gibi tereyağında pişmiş alabalık istiyor. Haydi bi koşu Çamardı'na git. Gelirken de Eynelli'ye, Bademdere'ye, Çayırılı'ya, Ulaşaca uğra.

Salatalık ve Ulaşaç çöreği al.

Tarhanayı unutma Dermason var mı ki ola? Misli ve Emen ovalarının hali nedir acep. Patatesler yine mi tarlada kaldı.

Yok gardaşım olmaz. Olmuyor işte.

Vazgeç patatesten bak Türkiye organik tarıma geçti. Ekolojik ürün diye bar bar bağıyorlar.

Hoş patatesten vazgeçsen de topraklar öylesine bitti ki 10 sene tarlalar, ekip dikmesen dahi organik tarıma uygun hale gelemiyormuş. Bende elden duydum. Elin yalancısıyım. Doğrusu ne mi? Tarım il teşkilatı orda. Git, sor.

Sinekli domatesler elde kaldı. Sığilli patatesler depolarda çürüyor. Narenciyenin hali per perişan. Hayvancılık öldü. Arıcılığın esamesi okunmuyor. Dünyanın en nadide ve nesli tükenmekte olan dağ çiçekleri bizim dağlarda. Elin gavuru geceleri toplayıp, memleketine kaçırıyor. Biz hala masalarda, kahvelerde laf üretip duruyoruz. Bak iyi gözle. Yurt dışına ne gönderirsen aynen iade. Sebep mi? İstenirse bin tane bulunur. Onun için sen işini sağlam yapacan arkadaş. Elin gavuru bahane bulamasın diye.

Devlet yırtınıp duruyor. Dış Ticaret açığı bilmem ne kadarmış. Tabii, kedi, köpek mamasından, elmadan, patatese, mısırdan pirince, şekere, meyve suyundan ete, süte kadar Allah ne verdiyse hepsinin ithaline izin verirsen böyle olur.

Bu ülke insanların milli şuur yok. Millet menfaatinden önce kişisel menfaatler ağır basıyor. Ülke sanayisi, tarımı, hayvancılığı, madenciliği ölmüş. Kimin umuru. İlla da gavur malı olsunda nasıl olursa olsun mantığı hakim. Benim malım kötü elinki iyi dersin olmaz be güzel kardeşim. İşte böyle her şey gider baş aşağıya. Komşum açmış, çocukların geleceği karanlıkmiş, ülke hızla tükeniyormuş. Boş versene. Ben iyi yaşayım gerisi beni hiç ırgalamıyor. Ben yanmayım da kim yanarsa yansın umurumda değil. Maalesef kafalar böyle.

Neyse biz yolumuza devam edelim. Bu işler möhüm işler. Bizim aklımız ermez.

“Bastım asmanın dalına

Dal gırılıverdi abaruuu” misali.

Öf be canım sıkıldı içim karardı. Haltedip memleket meselelerine bannak bastık az biraz. Yürü git işine. Çalgtı,

çengi, saz, söz varken sana ne el alemin işinden.
Yolda Mustafa Emmi ile rastlaştık.

Naber emmi, horanta nasıl, köyde ne var ne yok, hepiciği iyimi?

Oh oh iyi köyde düğün varmış. Gelirim valla. Saz takımı da var mı?

Cümbüşü kim çalıyor. Yav gardaşım Niğde Bağlarından başka türkümüz mü yok ki kırık plak gibi deha dönüp dönüp onu çalıyorlar.

Oysa Şerife Hanım, Saffet Efendi var, abaruh var, sarı yıldız, sebep, kozandağı, sazalcadan çıktım var. bombili var, bahçe duvarını astım var. Var da var. bunların yaşaması gelecek kuşaklara aktarılabilmesi için her daim çalınması ilazım. Bak ben defci Ali Osman'ı unutuyor muyum hiç. Hem sonra saza oyun lazım.

Kadınlar bir tarafta, erkekler öte tarafta beşlik simit gibi dizilmişler.

Kadınlar ermeni gelini misali süzütüp dururlar. Gerdan gırıp göz süzerler.

Yav gardaşım düğüne varılınca oynanır. Ölüye varınca da ağlanır. Bilmem annatabildim mi?

Hey heytt. Hasan Emmiye bi bak hele.

Sandalyeye oturmuş bi kolunu bir sandalyeye, diğerini ötekine, ayağını da önündekine asmış, gerinip gubarıp durur. Poz bin beş yüz.

Yahu gözün kör olmasın emi. O ne dört sandalyeye yayılır mı hiç. Orası düğün evi, kahve değil.

Düğün beni pek açmadı. Niğde pastamı (iki bisküvi arası lokum) alıp yollara döküldüm yine...

Bu gece Kayardı da, Şaban pınarında yatmaya karar verdim. Hafize'nin bağına gideceğim gece yine.

Bülbül sesi, su sesi ve kavakların hışırtısı eşliğinde gökyüzünde yıldızlara seyahat yapacağım.

Ama önce çer çöp toplayım mangalı bi yakalım bakalım. Yemekte ateşte pişmiş ekmeğin arasına sucuk ile tavşan kanı mis kokulu çay var.

Oh hava mis mi mis. Çiçek kokuları sarhoş etti. İçmeye ne gerek var.

Şöyle alıcı gözle bakarsan benim memleketimin her bir yeri gerçekten çok güzel. Geleneği, göreneği, dili, dini, havası, suyu, doğası, dağları, ovaları, yaylaları, türküsü, bozlağı, ağdı, elması, üzümü, biberi, domatesi, velhasıl her şeyiyle bir başkadır.

Önemli olan bu kültürü, özümsemiş ve içine sindirmiş olmaktır.

Haydi gari bu günlük bu gadder yiter. Laf aramızda epeyce de çuvaldız batırdık hani yani.

Gezinameyi yazmaya devam edeceğim. Niğde'yi bitirince sıra memleket gezilerine gelecek.

Kalın sağlıcakla.

GÖNLÜM SEHER YELİ GİBİ

Nurhan Yüce

Yeğen telefonda...

Atla gel, yarın Spil dağında piknik var.

La oğlum şaşırıydın hele sen.

Angara nire... Spil nire.

Sanki Ulus'tan Kızılay'a çağırıyor.

O senin dediğin yol en az 700 km.

Yeğen diyor ki!..

Mangalı rakılayacağız.

İyi teklif amma...

Beni en çok dağ çekiyor.

Şimdi en az 50-100 cm kar vardır.

Haydi bee... düşünme,

At kendini Kamil Koç'a.

O seni götürür hemencecik İzmir'e...

Yaşam ne ki...

Kuş misali... Çat orada, pat burada,

Yürü...

Yaşamı ıskalama...

Yoksa,

Azraile tam isabet olursun.

Düşüneceğine...

Arpacı kumruları gibi ölümü

Vur kendini dağlara, ovalara, yaylalara

Azrail seni bulana kadar

Ülkede üç tur daha atmaya bak

Spil'e de git.

Dön gel Aladağlar'a çık.

Baharda Aladağlar'da yürü de,

Yaşamına yaşam kat.

Daha mı uzak gitmek istiyorsun

Öyleyse Kaçkarlar'a varıp,

Oradan da Sarıkamış'a geç.

Seni berbat edesin diye canlarını veren

Onlarca, binlerce şehidi an.

Ülkenin ne hallere getirildiğini

Anlat onlara...

Sarıyorlar ki, bu ülke

Altın kase içinde sunuldu bizlere

Milyonlarcası gitti, bu topraklar şehit kanlarıyla sulandı,

Diyorlarsa da inanma.

Ne kanı, ne canı?

Hepsi safsata...

Geçmişini böylesine unutan,

Arkasına bakmaktan bu denli utanan,

Kültürünü, türküsünü, ağıtını, gazelini,

Geleneğini, göreneğini,

Bu denli aşığılayan
Dünyada başka bir millet daha yoktur.
Geçmişini inkar eden ne kadar beşer varsa,
Hepsini toplayıp, çat ayazda, Allahuekber'e sürecen
Üstüz, başsız
Hem de üç beş gün değil,
Bir sene, iki sene.
Dünya kaç bucakmış
Görecekler...
Anlarlar mı?
Beyin yoksa anlamazlar.
Vallada billada anlamazlar.
Sen kendini boşuna yiyip bitiriyorsun
Eloğlu memleketi yiyip bitiriyor da.
Utanmadan daha daha diyor.
Neyse...
Sarıkamış'ta pek eyleştin,
Efkar mı bastı?
At kendini Tatvan'a.
Göle karşı oturup da yak bir cigara daha
Sabah keyfin olsun.
Ahlat'a geçip bir baston almadan
Sakin dönme.
Ne de olsa yaş 60'a dayandı.
Adil Cevaz'da ballı ceviz ye ki
Dizlerine derman gelsin.
Oradan bin bir otobüse.
Nereye götürürse git.
Gönlünün çektiği her yere git.
Yeter ki oturma.
Git gidebildiğince.

KAPTAN

Haydi kaptan topla zinciri, halatı
Açılalım pupa yelken
Tornistan et, tam yol ileri komutunu ver.
Önümüzde Lebiderya bizi bekler,
Gün soldu, gölgeler uzadı.
Akşam şehrin üzerine inmeye başladı.
Kaptan rota ne yöne.
Yakamozlar oynaşmakta...
Sanki insanlara nanik yapar gibi balıklar
Bir görünüp bir kaybolmakta...
Takalar ağları atmış beklemekte muzip balıkları...
Kaptan,
Hava soğudu, yakamozlar azaldı, sis başladı,
Poyraz patlayacak gibi...
Ahh, ben ne zaman sığınacak bir liman bulacağım.

Oysa içimdeki fırtınalar poyraz patlamalarından
Bin kat dağa şiddetli ve yıkıcı.
Alabora olmadan kaptan buruna demir attı.
Ya ben, ben ne olacağım.
Kaptan bak, takalarda geldi.
Balıklar mı?
Oho... onlar çoktan gittiler.
Kaptan Nurhan

NURHAN YÜCE KİMDİR?

Kurucu Üyelerimizden olan Nurhan Yüce Niğde D.D Yolları Ambar Müdürü Şevket Yüce ve Melek Hanımın kızıdır. 1948 yılında Niğde'de doğmuştur. Niğde'de liseyi bitirdikten sonra 1966-1967 de AİTİA Ekonomi Maliye Bölümünü 1971 de bitirmiştir.

Nurhan Yüce ehliyetli yat kaptanı ve telsiz operatörüdür.

1972-1974 Hava Kuvvetlerinde Maliye Uzmanı olarak çalışmıştır.

1974-1977 Oyakta Uzman ve Holding A.Ş Yönetim Kurulu Raportörlüğü yapmıştır.

1977-1987 T. İş A.Ş İştirakler Müdürlüğü Mali Tahlil ve Proje Değerlendirme Uzmanı olarak çalışıp, 1987 yılında İş Bankasından emekli olmuştur.

Serbest Mali Analist olarak açtığı müşavirlik bürosunda çalışmaya başlamıştır.

Birçok turizm yatırımlarının fizibilite raporlarını hazırlamıştır. Fizibilite raporlarının hazırlandığı otel ve merkezlerin çoğunun yatırım uzmanlığını da yapmıştır.

Sanayi yatırımlarında fizibilite raporu hazırlamış ve yatırım danışmanlığı yapmıştır.

Başlıcaları Sur otomotiv yan sanayi- Keban A.Ş. nin yeniden değerlendirilmesi- Antalya Manavgat Ma-tet A.Ş.- Orduda Oreksan Gıda Ekmek San. A.Ş.

Tarım ve hayvancılık yatırımlarına fizibilite raporları hazırlamıştır.

Başlıcaları Şanlı Urfa Antep Fıstığı yetiştiriciliği Erzurum Horasan'da Gözüm Besi A.Ş. Konya Ereğli'de Bems Besicilik A.Ş.

Yayınlanmış Eserleri

- 1- Vergiler (Milli Savunma Bakanlığı 1973)
- 2- Halk Sektörü OYAK 1974
- 3- Holdingler ve Türkiye'de Uygulaması OYAK 1976
- 4- Yatırım Ortaklıkları OYAK 1975
- 5- Mali Analiz Teknikleri ve Raporlama T. İş Bankası 1979
- 6- Şirketlerde Yönetim Denetimi T. İş Bankası 1980
- 7- İşletmelerde Dönemsel Planlama T. İş Bankası 1983

Yerel Basından Kısa Kısa Haberler

HAMLE - ANADOLU HABER - NİĞDE HABER - 51 HABER - YEŞİL BOR

Doğalgaz 2006 Mayıs'ında: Niğde'de doğalgaz ihalesini alan Gaz-Net Firması ilk kazmayı Mayıs 2006'da vuracak. Konya ve Ereğli doğalgaz dağıtım işini alan Gaz-Net firmasının verdiği bilgiye göre Niğde'de proje çalışmalarının devam ettiğini bildirdi.

Niğdeli Şair Fikret Dikmen TRT- İNT'de: Niğdeli Şair Fikret Dikmen TRT-İNT'de Zühal Çelikkanat'ın sunduğu "Merhaba Dünya" adlı canlı yayına katılarak tüm dünyada izlendi.

Niğde'nin Hela Sorununu Müftülük Çözecek: Niğde Müftülüğü halka açık tuvalet sorununu 7 camiye çevre düzenlemesi projesi kapsamında tuvalet yaparak çözecek. Bilindiği gibi 80 bin nüfuslu Niğde'de sadece 2 adet halka açık tuvalet bulunuyor.

10 Yardım Sandığından Sadece 546 YTL Çıktı: Niğde Omurilik Felçlileri Derneğince kentin 10 ayrı yerine konan yardım sandıklarından 2 ayda sadece 546 YTL çıktı.

Hem Hasta, Hem Yaşlı, Hem de Gururlu: Evinde ücretsiz olarak bakılması için il merkezinde tespit edilen 90 yaşlı ve hastadan sadece 5'i yardım talebini kabul etti. 85 kişi ise hasta ve yaşlı olmalarına rağmen yardım ve bakım önerisini kabul etmedi.

Niğde Hava Kirliliğinde Türkiye Şampiyonu: Bir zamanlar havası ve suyu ile övündüğümüz, en temiz iller arasında gösterilen Niğde, 2005 yılında Türkiye'nin en kirli ili seçildi. Hava kirliliğinin artış göstermesi vatandaşlar arasında tepkiye neden oldu.

Niğde Çiftçisi Ölmüş Ağlayanı Yok: 4.747 Niğdeli Çifti' MEDAŞ'a olan 62 trilyonluk elektrik borcu nedeniyle icra kısıncı ile karşı karşıya kaldı. Borcu olan 5.702 çiftçiden 1036'sının ödeme kolaylığı için başvurduğu ve sadece 4 trilyon 300 milyar lira tahsil edildiği ve uygulanan tarım politikası ile Niğde'de tarımla uğraşan kesimin bitme noktasına geldiği belirtildi.

Niğdeli İzcilerden Pakistan'a Bir Kamyon Gıda Yardımı: "Pakistan'a Gıda Yardımı" kampanyasında Niğdeli İzciler 12 bin kilogram gıda yardımı topladı. Düzenlenen törenle, bir kamyonla Ankara'ya gönderilen yardım paketinde 12 çeşit gıda malzemesi bulunuyor.

Hastane Arapsaçına Döndü: Niğde Devlet Hastanesinde bozulan tomografi cihazı halen yapılamadı. Tomografi çilesi çeken hastalar, Kayseri'ye sevk edilmeye

başlandı. Acil servis önü adeta otopark haline geldi. Acil servisten girmek ve çıkmak sorun oldu.

Bir Gecede Aynı Cadde de 5 Büfe Soyuldu: Hırsızlık olayları için yeterli güvenlik önlemleri alınmadığından yakının 5 büfe sahibi "yetkiler bizden alarm sistemi takmamızı istiyorlar ancak biz eve ekmek götürmekte zorlanan küçük esnafız" diyerek dert yandılar.

Sevgi Mağazası Açıldı: Terminal Caddesinde Sosyal Hizmetler İl Müdürlüğü'nün dükkanlarında faaliyete giren mağazadan ihtiyaç sahibi vatandaşların, giyim, ev eşyası, oyuncak ve inşaat malzemeleri ücretsiz olarak alabilecekleri bildirildi. Vali Yardımcısı Salim Demir, kurumların ve vatandaşların ihtiyaç fazlası kullanılabilir eşyalarını Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakfı Müdürlüğüne teslim etmelerini istedi.

BİRKO Niğde'nin Gururu Oldu: 1700 kişiye iş istihdamı sağlayan 2600 ortaklı BİRKO en fazla ihracat yapan kuruluş 21 kuruluş arasında yer aldı ve Ankara Sanayi Odasının 43. kuruluş yıldönümünde ödüle layık görüldü. Yönetim Kurulu Başkanı Erdoğan Mumcu'ya plaketini Başbakan Recep Tayyip Erdoğan verdi.

Aladağlar Milli Parkı Koruma Altında: Türkiye'de koruma altına alınan 33 milli parktan biride Niğde Aladağlar oldu. Gelecek nesillere miras olarak bırakılacak statüde olan Niğde Aladağlar bilimsel ve estetik bakımdan milli ve uluslar arası ender bulunan doğal ve kültürel kaynak olarak değerlendirildi.

Niğde Jeotermalle Isıtılacak: Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Hilmi Güler'in verdiği bilgiye göre, aralarında Niğde'nin de bulunduğu 19 il jeotermal enerji ile ısıtılacak. Bu kapsamda 19 ildeki jeotermal kuyu ve sahalar özelleştirilecek.

Niğde Üniversitesi Hentbol Takımı Birinci Oldu: Mersin'de yapılan Hentbol Müsabakalarında Niğde Üniversitesi, Atatürk, Yüzcü Yıl, Mersin, Gaziantep, Erciyes ve Mustafa Kemal üniversiteleri ile mücadele etti ve birinci oldu.

Aladağların Bitki Haritası Çıkarılmalı: Niğde Haber Gazetesine göre yüksek kesimleri Alpin Bitki Kuşağı'nda yer alan Aladağlar, bitki türleri bakımından zengin ve dikkati çeken bir yöre Botanikçilerin dikkatini çeken bu bölgenin bitki haritasının mutlak çıkarılması gerekmektedir.

Tarihi Bedesten İlgi Bekliyor: Tarihi Bedesten terk edilmişliğinden kurtarılarak el sanatları, turistik eşya satış yeri yada kapalı çarşı haline getirilerek il ekonomisine katkı sağlanması için sivil toplum örgütleri ve yerel basın ilgilileri göreve davet ediyor.

Ağaçlandırmada Türkiye Üçüncüsünüz: İl Çevre ve Orman Müdürü Ali Kumral'ın verdiği bilgiye göre 2005 yılında 2900 hektarlık alana 5 milyon fidan dikilirken, 500 bin adet fidan üretildi.

Gümrük Müdürlüğü Yeniden Açılacak mı?: Niğde İl Gümrük Müdürlüğünün kapanışı Niğde'ye pahalıya mal oluyor. Niğdeliler İhracat ve İthalatını başka illerden yapmak zorunda kalıyor. Tekstil, deri, oto yedek parça, çimento, şeker, meyve konsantresi, patates, elma, kiraz, halı, kalsit ve mermer başta olmak üzere ihraç ürünlerine sahip olan Niğde'nin en kısa zamanda gümrük müdürlüğüne yeniden kavuşması bekleniyor.

Niğdespor'da Mehmet Demiray Dönemi: Niğdespor Kulübü Olağan Genel Kurulu Toplantısı yapıldı ve Mehmet Demiray yeni kulüp başkanı seçildi. Genel Kurulda toplam giderin 18 milyar, gelirin ise 15 milyar lira olduğu açıklandı. Yeni başkan ve yöneticilere başarılar dileriz.

İki Önemli İnşaat Bu Yıl Bitirilecek: Bor 100 yataklı "Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Merkezi" ile Yetiştirme Yurdunda barınan çocuklarımız için inşası devam eden "Sevgi Evleri" nin 2006 yılı içinde bitirilmesi hedefleniyor.

Niğdeli Sporcuların 2005 Başarıları: Niğdeli Sporcular 2005 yılı içinde Atletizmde 2, güreşte 3, kayakta 1, tekvando da 1 olmak üzere 7 Türkiye birinciliği, boksda 2, güreşte 1, kayakta 6, tekvando da 4 olmak üzere 14 Türkiye ikinciliği ve boksda 2, güreşte 3, kayakta 3, tekvando da 1 olmak üzere 9 Türkiye üçüncülüğü kazandılar.

Demirkazık'da Dağ Keçisi İki Kat Arttı: Aladağlar Demirkazık Dağında yaşayan yaban keçilerinin sayısı alınan önlemlerde artmaya devam ediyor. 2002 yılında 447, 2003'de 780, 2004 yılında 1.189 olan yaban keçisi sayısı 2005 yılında 2.998'e ulaştı. Kaçak avlanmanın önlenmesi ile bu sayı her yıl biraz daha artacak.

Ömer Fethi Gürer'in "BOR ŞEHİRİ" İkinci Baskısı Mart'ta: İlk baskısı bir hafta içinde tükenen ve büyük ilgi gören Ömer Fethi Gürer'in "BOR ŞEHİRİ" adlı dev kültür eseri sayfası ortularak yeni bilgilerle Mart-2006'da çıkıyor. İmza günü için yapılacak kokteyl zamanı ve yeri daha sonra açıklanacak.

Güney Koreli'ler Narlıgölde: Güney Koreli yatırımcılar, çok önemli bir termal su kaynağına sahip olan Narlıgöl'de İncelemelerde bulunmak üzere Niğde'de temas ve incelenmelerde bulundular.

Niğde Turizm Danışma Bürosu Kiraya Verildi: Niğde'de yabancı dil bilen memur olmadığı için kapatılan

Turizm Danışma Bürosu gelir getirsin diye kiraya verildi! Böylece Niğde'nin tanımı eksik kalacak, yabancı turistleri taşıyan tur şirketleri ile temas kesilecek ve Niğde'ye beklenen turist gelemeyecek.

CHP İlçe Başkanı İbrahim Özer Oldu: CHP Niğde Merkez İlçe Başkanlığı 6. Olağan Kurulu 12 Şubat 2006'da yapıldı ve Merkez İlçe Başkanlığına İbrahim Özer seçildi.

Niğde'nin Nüfusu 120 Bin den Fazla: Niğde Belediye Başkan Yardımcısı Ahmet Üçer, resmi rakamlara göre 78 bin olan Niğde Nüfusunun gerçekte 120 bin den fazla olduğunu bildirdi. Nüfus sayımlarında köy ve kasabalarına giden Niğde'de yaşayanlar hizmette aksamalara da neden olmaktadır.

ODTÜ İlköğretimin Büyük Başarısı: İl genelinde "Başarı Değerlendirme Sınavı" sonuçlarına göre ODTÜ İlköğretim Okulu 6, 7 ve 8. sınıflarda birinci oldu. Ayrıca 8. sınıf öğrencilerinin tamamı ilk 100'e girmeyi başardı.

Niğde Tekel Başmüdürlüğü Kapatılıyor: Niğde Gümrük Müdürlüğünün kapatılmasından sonra Niğde Tekel Başmüdürlüğü de kapatılıyor. Tekel'in küçültülmesi çerçevesinde Niğde Tekel Kayseri Tekel Başmüdürlüğüne bağlanacak.

TOKİ Konutları Açık Usulle Satılacak: Toplu Konut İdaresi (TOKİ) Başkanlığınca Niğde-Bor arasında yapımı devam eden ve daha önce satışa sunulmasına rağmen alıcı bulamayan 185 konut açık satış yöntemiyle satışa sunulacak.

Göletler Ödenek Bekliyor: Yeniköy, Dikilitaş, Emirler, Porsuk, Aktoprak göletleri tamamlanırsa 1.727 hektar alan sulanabilecek. Göletler için 11,7 trilyon lira ödeneğe ihtiyaç var.

Niğde'den 235 Bin Kişi Göç Etti: İl genelinde nüfus kütüklerine kayıtlı yaşayan nüfus 583 bin iken 2000 yılı genel nüfus sayımında nüfus 348 bin olarak tespit edildi. Buna göre nüfusun 235 bini (% 40) göç etmiş olarak tespit edildi. Göç olayı Niğde merkezde % 28, Altınhisarda % 55, Bor'da % 42, Çamardı'da % 52, Çiftlik'de % 40, Ulukışla'da % 62 oyanam gerçekleşti.

Niğde'de Müthiş Keşif: Niğde'de devam eden Kaletepe arkeolojik kazıları çok önemli bir gerçeği ortaya çıkardı. Elde edilen bulguya göre, bugün Avrupa'da yaşayan Afrikalıların ataları 1 milyon yıl önce Niğde'de yurt kurdular. İtalyan arkeologlar tarafından ise Kemerhisar'da Kapadokya Bölgesinin 1500 yıl önce yapıldığı tespit edilen en eski kilisesi ortaya çıkarıldı.

BİRKO'ya 1 Yılda 2 Bin İş Başvurusu: BİRKO A.Ş. Yönetim Kurulu Başkanı Erdoğan Mumcu'nun verdiği bilgiye göre 2005 yılında çığ gibi büyüyen Niğde'deki işsizlik nedeniyle BİRKO'ya 2.000 kişi başvurdu.

Derneklerimizi Tanıtıyoruz

Bor Kültür ve Dayanışma Derneği (Ankara)

Bor Kültür ve Dayanışma Derneği olağan genel kurul toplantısı 28.01.2006 Cumartesi günü dernek binasında yapılmıştır.

BAŞKAN

Orhan ÖNER

SEKRETER

Ahmet ŞENTÜRK

MUHASİP

H. Ahmet YÜCEL

ÜYE

Yüksel TÜRK BEN

ÜYE

Kenan ÜNAL

ÜYE

Fehmi FIDAN

ÜYE

Mustafa COŞKUN

ÜYE

Doğan ÖNEN

ÜYE

İzzet FIDAN

Derneklerimizi Tanıtıyoruz

Ulukışla Yardımlaşma Derneği Yönetim Kurulu (Ankara)

BAŞKAN

Kemal ERDAĞ

2.BAŞKAN

Hüseyin ÖZ

MUHASİP

Ömer GÜRÜMLÜ

SEKRETER

İhsan AVŞAR

ÜYE

Halil ERKMAN

ÜYE

Cem AKDEMİR

ÜYE

Rıza EREN

Çamardı Derneği Yönetim Kurulu (Ankara)

BAŞKAN

Süleyman TURHAN

2.BAŞKAN

Ahmet BAYKAN

MUHASİP ÜYE

Saadetin AYGÜN

GENEL SEKRETER

İsmail ERYILMAZ

ÜYE

Zehra Engin MAVİ

DENETİM KURULU

Dr. Z. Aydın ECEMİŞ

Güngör KARAPINAR

Hüseyin SEVDİ

Yüzlerce yıllık Türk halı geleneği

KOYUNLU

tarafından yeniden yorumlandı

BİRKO KOYUNLU HALI TEKSTİL SAN. ve TİC. A.Ş.
FABRİKA

ORGANİZE SANAYİ BÖLGESİ NİĞDE - BOR YOLU 8.KM NİĞDE

TEL: (388) 225 00 00 PBX - (388) 444 51 51

FAX: (388) 225 00 10 - 11 birko@birko.com.tr

BÖLGE SATIŞ MÜDÜRLÜKLERİ

KOYUNLU TEKSTİL A.Ş. - İSTANBUL BÖLGE MÜDÜRLÜĞÜ
TEM YOLU E-6 GIŞELER YANI MASKO MOBİLYACILAR SİT.
TEL: (212) 675 07 70 (3 HAT) FAX: (212) 675 07 73
444 51 51 kotist@koyunlu.com.tr

KOYUNLU TEKSTİL A.Ş. - SAMSUN BÖLGE MÜDÜRLÜĞÜ
BAHÇELİEVLER MAH. 100. YIL BULVARI NO:245/1 SAMSUN
TEL: (362) 230 41 68 FAX: (362) 230 43 78
444 51 51

KOYUNLU TEKSTİL A.Ş. - KONYA BÖLGE MÜDÜRLÜĞÜ
MUSALLA BAĞLARI ANKARA YOLU ÜZERİ NO:99/E KONYA
TEL: (332) 236 90 28 - 236 54 90 FAX: (332) 236 57 19
444 51 51

KOYUNLU TEKSTİL A.Ş. - ANKARA BÖLGE MÜDÜRLÜĞÜ
KARPUZLU SK. NO:73/9 SİTELER-ANKARA
TEL: (312) 349 09 69 - 350 50 96 FAX: (312) 349 50 99
444 51 51 kotank@koyunlu.com.tr

ARADIĞINIZ YERİN ALAN KODU İDE
KOYUNLU
444 51 51

BAYİLERİMİZ

MUMCULAR PAZL. TİC. SAN. LTD.ŞTİ.
İHSAN VE MUSTAFA MUMCU
ŞENKAL SOK. NO:3 SİTELER / ANKARA
TEL: (312) 349 19 07 - 353 39 14 FAX: (312) 350 50 83

ŞARK - IŞIK HALI
MERKEZ: DEMİRHENDEK CAD. NO:150 SİTELER / ANKARA
TEL: (312) 353 64 75 - 353 66 49 - 348 73 20 FAX: 348 75 20
ŞUBE: MALATYA ELAZIĞ YOLU HAZARDAĞLI KAVŞAĞI
İMAMEFENDİ CAD. NO:5/A ELAZIĞ
TEL: (424) 247 64 01 - 02

SELVİ HALI ve TEKSTİL PAZARLAMA LTD. ŞTİ.
MERKEZ: E-5 ANKARA ASFALTI KÜÇÜKYALI KAVŞAĞI NO:59
KÜÇÜKYALI / İSTANBUL
TEL: (216) 388 57 51 (3 HAT) FAX: (216) 388 45 25
ŞUBE: SELİMZADE KURTULUŞ CAD. YILDIRIM MAH. NO:61/A
YILDIRIM - BURSA TEL: (224) 362 24 84 - 362 07 11 - 362 23 08
FAX:(224) 361 98 12

GİPA DAYANIKLI TÜKETİM MALLARI A.Ş.
ADANA - MERSİN YOLU 10. km. ADANA
TEL (Mrk): (322) 441 21 21 (PBX) FAX: (Mrk) (322) 454 17 45
gipax@gizerler.com.tr

EMLER HALICILIK TİC. SAN. LTD. ŞTİ.
CUMHURİYET CADDESİ NO:42 İSPARTA
TEL: (246) 218 39 27 FAX: (246) 223 24 87
MTR SİTESİ 746. SOKAK NO:1 ÇAMDİBİ - İZMİR
TEL: (232) 431 11 88 - 89 FAX: (232) 431 11 90

BİRKO ŞİRKETLER GRUBU | BİRKO & BİRKOYUNLU

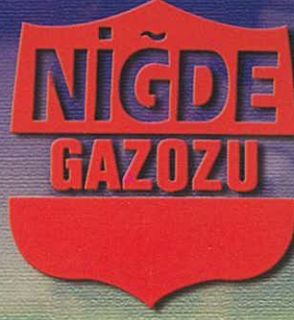
www.birko.com.tr | www.koyunlu.com.tr

Koyunlu Halıları **BİRKOGRUP** ürünüdür.

ANKARA BÜRO OFFICE
Sancak Mah. 1. Cad. No:8/2
Çankaya-Ankara-TURKEY
Tel: (312) 441 39 33 - 441 39 34 - 35
Fax: (312) 441 39 88

İSTANBUL BÜRO OFFICE
General Ali Rıza Gürcan Caddesi Merter İşmerkezi
No:2 Kat:8 Daire:51 Merter-İstanbul-TURKEY
Tel: (212) 481 57 26 - 27 - 28 - 29
Fax: (212) 481 57 30

ENDER ÇELİK

İÇ ANADOLU BÖLGE BAYİİ

Sanatoryum Cad. No:50 Kalaba / ANKARA

TEL: 0.312 351 91 91 - 360 18 28

GSM: 0.542 742 45 43 - 0.537 312 19 74

bir telefon kadar yakınız...

Evlere, işyerlerinize kadar teslim edilir.

üretimde son teknoloji

Türkiye'den Amerika'ya ihrac olan gazoz.

